

Suurepärane kindakirjaraamat

Kärt Summataveti ja Rosaali Karjami *alias* Kihnu Roosi ühistöös sündinud raamat on käsitööhuvilise jaoks tõeline maiuspala, mitmekihiline ja hõrgult ehe sealjuures. Kuid mitte ainult! Juba pealiskaudsel lehitsemisel saab selgeks, et raamat on midagi sootuks enam kui kogu, kust kindakuduja põnevaid ja seni kasutamata motiive leiab. Vt lk 10

RAAMAT

EESTI KIRJASTUSTE LIIDU AJALEHT

Nr 11 (34) 20. november 2008

kommentaar

Soome kaudu maailma

Põhjamaade Ministrite Nõukogu logoga Eesti esinduse stand oli Helsingi raamatumessil esimest korda. Põhjamaade esindus lähtus oma kava kokkupanekul messi seekordsetest märksõnadest ajalugu, mälu ja mäletamine, mõistmine.

Messil oli rohkesti nimekaid külalisi, näiteks sai rohkearvuline publik osa mõttevahetusest, milles osalesid parlamendisaadikud Erkki Tuomioja ja Heidi Hautala, kirjanik Imbi Paju ning Helsingi ülikooli teadlane Sari Näre. Vestlust juhtis Iivi Anna Masso. Kõneldi rahva õigusest minevikku mäletada, asetleidnud ebaõiglus unustada ja eluga edasi minna.

Skandinaavia ja Baltimaade riigikeelse kirjanduse suhe Läänemere- ja Väike-Aasia vahel, samuti riiklike toetuste suunamine ja tõlkija staatus kirjanduse vahendamisel oli teema, kui sõna said tõlkija ja toimetaja Anu Saluäär, tõlkija Piret Saluri, Visby Baltikeskuse juhataja Lena Pasternak ning tõlkija Hannu Oittinen.

Eestivene kirjanduse eripärast kõnelesid messil vene kirjanduse ekspert Soomes Jukka Mallinen, luuletajad ja tõlkijad Igor Kotjuh ning P. I. Filimonov. Tõdeti, et eestivene kirjandus on pigem eesti ja euroopa kirjanduse kui vene kirjanduse moodi. Kotjuhi sõnul on eestivene kirjandusel eestikeskne sisu ja euroopalik vorm.

Milline on eestlase ettekujutus skandinaavlastest ja millega seostab põhjamaalane eestlast? Sellest kõnelesid eesti juurtega kirjanik Sofi Oksanen, Tartu ülikooli skandinavistikadoktorant Toomas Lapp ning norra tõlkija Eestis Öyvind Rangøy.

Lastekirjanduse teemal arutlesid kirjanikud Kristiina Kass ja Tove Appelgren koos Anne Randega Laskekirjanduse keskusest. Luulesõnumiga astusid üles Eeva Park, Maarja Kangro ja Jan Kaus.

Soome suurim kirjandusfoorum kogus nelja päevaga 69 000 külalast. Oli hea kogeda, et Eesti esinejad äratasid huvi ja neid võeti hästi vastu. Tõlkija Piret Saluri sõnul oli Eesti kohalolek Helsingi raamatumessil tähtis, sest Soome on maailmale avatud maa, seetõttu liigub Soome kaudu teadmine meist ka mujale.

Eha Vain

kultuurinõunik
Põhjamaade Ministrite
Nõukogu esindus Eestis

10. novembril kogunes Rahvusraamatukokku üle saja tõlkija-toimetaja, et osaleda erialase koolitusprojekti esimese mooduli töös. **Hille Saluääre** (Tallinna Ülikool, pildil paremal) tormilise aplausi pärvinud loeng Eesti õigustõlke ajaloost tekitas kuulajates elavat vastukaja ja arusaamise, et ka õigusterminoloogia väljatöötamine on omaette looming.

Esimesel päeval esinesid loengutega ka Kristiina Ross (Eesti Keele Instituut), Ave Mattheus ja Krista Kaer (kirjastus Varrak) ning Kätlin Kaldmaa (Eesti Päevaleht). Järgnevate päevade praktilisi rühmatöid juhendasid Krista Kaer ja Kätlin Kaldmaa. Koolitust korraldab Eesti Kirjastuste Liit, projekti rahastab Eesti Kultuurkapital.

Foto: EPL/Arno Mikkor

Frankfurdi märkidest

Kätlin Kaldmaa

EPL

Selleaastane Frankfurdi mess (15.-19. oktoober) lõi messi eelviimasel päeval, kui see oli avatud ka kohalikele raamatuhuvilistele, absoluutse rekordi – 78 218 külalast! Tegelikult kirjastajad juba teavad, et kui Saksa messile asja, tuleb need asjad ära ajada enne nädalavahest, sest siis on kõigjal nii palju rahvast, et silgul on ka raske teed leida, inimesest kõnelemata.

Rahvusvahelistes hallides oli igatahes üsna lähedalt ruumi ja seal sai näiteks isegi Mihhail Gorbatsõvi näha, kes rääkis oma uhiuuest raamatust. Tõlgi abil, väga aeglaselt ja tasakaalukalt.

Eesti märk

Eestlased olid oma messiboksiga skandinaavlastega ühes hallis. Sel aastal oli eestlastel uue kujundusega boks, suurte mustvalgete kirjanike ja tammepuu fotodega. Meie tammepuust räägiti

lähedal ja kaugel. See pugus südamesse ja jäi meelde. Võõramaalasedki määrasid „sinna puu juurde“ kohtumisi.

Türgi märk

Messi peakülastaja oli Türgi. Filmihallis näidati Türgi filme, loeti Türgi kirjandust, mängiti Türgi muusikat. Rahvas seas liikus ringi väarikaid türgi mehi ja imeilusaid türgi naisi. Pärts kentsakas oli muidugi jälgida avamisüritust, kus Türgi valitsuse taga kiusatud Orhan Pamuk vestles sõbralikult sellesama valitsuse tegelastega. Tore küll, et vaenurivest maha sai maetud, iseasi, kui kauaks. Saksa kirjastajad olid sel puhul avaldanud üle neljasaja Türgiga seotud raamatu.

Uudismärk

Suur uudis messi ajal oli see, et Itaalia kirjanik Roberto Saviano, kes kirjutas maffiast kõneleva raamatu „Gomorra“ (raamat ilmub varsti ka eesti keeles), otsustas Itaaliast lahkuda, et natuke negi normaalsemat elu elada. Messil aga, kus igal aastal antakse välja ka

auhind parimale kirjandusteose alusel vändatud filmile, sai seekord auhinna... Roberto Saviani samanimelise raamatu järgi tehtud film „Gomorra“! Nii et kaks kärbest ühe hoobiga.

Teine suur uudis oli see, et kirjastajad on viimaks ometi leppinud sellega, et raamatud hakkavad varem või hiljem digitaalsel kujul levima. Veel paari aasta eest oldi Google'i tegelaste peale üksmeelselt kurjad. Nüüdseks on kirjastajad digitaalse leviku vallas raha nägema hakanud ja sellest jutustati rohkem kui kunagi varem. Siinkirjutaja on küll paudunud raamatukoll, aga parem digitaalne raamat kui mitte mingi raamat.

Kolmas uudis olid manged ja muud sorti graafilised romaanid ehk see, mida meil üldiselt koomiksiks nimetatakse. Üks noor julge inglise kirjastus on välja tulnud isegi Shakespeare'i teoste manga-versioonidega.

Seda, mida Eesti kirjastajad kaasa töid, saab näha juba järgmisel kevadel ja sügisel.

Lugemiseni!

uudis

Haruldane Eesti loodus

Novembri lõpus ilmub kirjastuselt Koolibri Hendrik Relve raamat „Eesti looduse vägi“, milles autor võrdleb meie maastikke, elukooslusi, eluta ja eluslooduse nähtusi teiste lähemate ja kaugemate maade omadega, tõestades, et mitmed meie looduse jooned ja nähtused on Euroopa või isegi maailma looduse taustal tähelepanuväärsed ja haruldased.

Kuldaväärt kuldraamat TEA Kirjastuselt

Äsja ilmunud „Eesti lasteluule kuldraamat“, mis sisaldab 333 kõigi aegade tuntuimat Eesti lasteluuletust, on väga soojalt vastu võetud – juba esimesel nädalal jõudis raamat Apollo müügitabelis TOP 10 hulka.

Kaunimad Eesti maastikud

Tänapäeva kirjastuse ja Eesti siseministeriumi koostöös ilmub novembri viimasel nädalal rikkalikult illustreeritud teos „Eesti maastikud“, mis tutvustab 392 värvilisel leheküljel Eesti mitmekesist kultuuri- ja loodusmaastikku, selle kujunemist ja väärtusi. Raamatu koostamisel löid kaasa kõik maakonnad.

Adam Thorpe Tallinnas

Kirjastuse Varrak ja Briti Eesti Kaubanduskoja kutsel külastas novembri alguses Tallinna briti kirjanik Adam Thorpe, kes esitles siin oma Varraku „Moodsa aja“ sarjas ilmunud romaani „Kahe hingetõmbe vahel“. Meile teeb Thorpe'i raamatu eriti huvitavaks see, et suur osa tegevusest toimub Eestis.

RAAMAT

Väljaandja Eesti Kirjastuste Liit
© EKL 2008

ilmunud

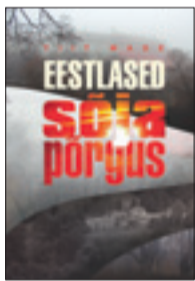
Jaapan läbi aegade

Lühike valik-temaatiline ülevaade Jaapani ajaloost

Olaf-Mihkel
Klaassen
276 lk
kõva köide

Teose eesmärk on sütitada Eesti lugejate hulgas laiemat huvi Tõusva Päikese Maa ajaloo ja kultuuri vastu, pakkudes ammendava valiku teemasid Jaapani minevikust ja olevikust. Raamatu peatükkides peatub autor lähemalt Jaapani mütoloogial alates kosmogoonilistest müütidest, esimeste jumalate ja Jaapani saarte tekkimisest kuni Ninigi saamiseni Jaapani valitsejaks; käsitleb Jaapani ajaloo palju vaidlusi tekitanud periodiseeringut; vaatleb nn kolme tüve teooriat elanike etnogeneesis; heidab pilgu keisri institutsiooni, samuti hariduse ja kultuuri ajaloole ning välis- ja sise poliitikale jpm.

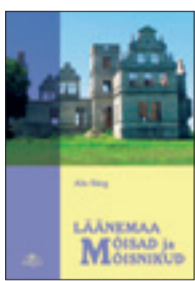
Enesestmõistetavalt tuleb juttu samuraidest ja kamikazedest. Jaapani ajaloos on paraku alati etendanud suurt rolli sõjad, küll oma lähinaabrite Hiina ja Venemaaga, aga ka osalemisena globaalsetes Esimeses ja Teises maailmasõjas. Sagedastest valitsuskriisidest ning võidetud ja kaotatud sõdadest hoolimata on Jaapan endale tänapäeval kindlustanud edukalt toimiva demokraatia ning tunnustatud positsiooni rahvusvahelises suhtlemises.

Eestlased sõjapõrgus

Tiit Made
424 lk
kõva köide

Raamat käsitleb sündmusi Teise maailmasõja lõpu-aastatel, kui Saksa okupatsioonivõimud viisid 1944. aasta jaanuaris Eestis läbi üldmobilisatsiooni ja sundisid eestlasi SS-vägedes võitlema pealetungivate venelaste vastu. Rindele ja tagavararügementidesse läinud mehed kujutasid ette, et annavad nii oma panuse Eesti iseseisvuse taastamiseks ja bolševismi pealetungi tagasitõrjumiseks. Raamatus on kasutatud kapten Julius Made ülestähendusi ja dokumente mobilisatsiooni käigust ning aegadest, mil ta pidas viimaseid kaitse lahinguid mandri-Eestis.

Raamat käsitleb sündmusi Teise maailmasõja lõpu-aastatel, kui Saksa okupatsioonivõimud viisid 1944. aasta jaanuaris Eestis läbi üldmobilisatsiooni ja sundisid eestlasi SS-vägedes võitlema pealetungivate venelaste vastu. Rindele ja tagavararügementidesse läinud mehed kujutasid ette, et annavad nii oma panuse Eesti iseseisvuse taastamiseks ja bolševismi pealetungi tagasitõrjumiseks. Raamatus on kasutatud kapten Julius Made ülestähendusi ja dokumente mobilisatsiooni käigust ning aegadest, mil ta pidas viimaseid kaitse lahinguid mandri-Eestis.

Läänemaa mõisad ja mõisnikud

Alo Särg
166 lk
kõva köide

Läänemaa ei jää mõisate rohkusega teiste maakondadele alla, kahjuks on aga mereäärsetel maadel väheviljakad, millega on seletatav ka Läänemaa mõisahoonete suhteline tagasihoidlikkus. Vaid kümnekonnast mõisast leiab tõeliselt uhkeid komplekse.

Meie õnneks on tänaseni säilinud sellised kaunid kompleksid nagu Suure-Lähtru, Uuemõisa ja Ungru. Tuntud on ka Koluvere loss, mis kuulub keisrinna Katariina II-le.

Linn väe ja vaenu vahel

Margus Laidre
suursaadik, ajaloodoktor

2008. aasta on Tartu jaoks juubeliaasta mitte ainult Eesti Vabariigi juubeliaasta mõttes, vaid ka seoses kahe süngi sündmusega. Möödus 450 aastat Tartu langemisest Ivan Julma vägede kätte ja 300 aastat linna hävitamisest Peeter I käsul. Ent kogu ajavahemik 1558–1708 oli linna ajaloos dramaatiline.

Palju valitsejaid: poolakad, rootslased, venelased...

Mainitud pooleteise sajandi jooksul vahetus Tartus võim tervelt kaheksal korral. 1558 said linna peremeesteks venelased, 1582 poolakad, 1600 rootslased, 1603 jälle poolakad, 1625 uuesti rootslased, 1656 venelased, 1661 taas rootslased ja 1704 venelased. Seejuures ainult kahel korral vahetus võim ilma vägivaldta või sellega ähvardamiseta – 1582. aastal Jam Zapolski vaherahuga Venemaalt Poola-Leedule ja 1661. aastal Kärde rahuga Venemaalt Rootsil.

Ühtekokku oli linn sel ajal kolmkümmend aastat Vene, nelikümmend aastat Poola ja kaheksakümmend aastat Rootsi valduses. Üheksal korral seisid linna all vaenuväed ja vaid kahel korral (1559 ja 1607) ei õnnestunud neil Tartut hõivata. Ebaõnnestumiste hulka tuleb lugeda ka 1571. aastal ette võetud üritus saada linna üle kontroll kavaluse ja äkkrünnakuga seestpoolt, millele järgnesid ulatuslikud tapatalgud.

Karm saatus teiste linnadega võrreldes

Viiel korral (1558, 1565, 1571, 1707 ja 1708) leidis aset linnakodanike osaline või täielik küüditamine Venemaale. Tõeliseks apokalüpsiseks kujunes 1708. aasta, mil lahkuvad Vene väed muutsid linna süstemaatilise hävitamise tagajärjel suitsevate ahervaremete väljaks. Laastamistöe ulatuselt ja sihikindluselt ületas see isegi Teise maailmasõja ajal Tartule osaks saanud purustused.

Tartu piiramine ja vallutamine venelaste poolt 1704. aasta juulis. (Krigsarkivet, Stockholm)

Teiste Eesti linnadega kõrvutades oli Tartu käekäik vaadeldaval ajalõigul kahtlemata üks karmimaid, millega vaid Narva suutis „võistelda”. Euroopa mastaabis polnud aga tegemist millegi erakordsega. Paradoksaalsel moel võib väita, et kõigest hoolimata oli saatus Tartu vastu isegi armuline. Piisab, kui mainida Magdeburgi hävingut 1631. aastal Kolmekümneaastase sõja käigus.

Tartust ei saanud siiski teist Magdeburgi

Kui keiserlikud väed pärast pikemaajalist piiramist 20. mai varahommikul Magdeburgi tungisid, panid nad seal toime koletu veresauna ja rüüstamise. Lisaks puhkes lõuna paiku Magdeburgis tulekahju (võimalik, et tegu oli ettekatsetatud süütamisega)

ning tugeva tuule toel haarasid leegid peagi endasse terve linna, mis põles maani maha. Järgmised kaks nädalat korjati kokku kõikjal varemete vahel lebavaid ja osalt täielikult söestunud laipu, mis veeti Elbe juurde ja visati jõkke. Algselt kahekümnest tuhandest linnaelanikust jäi ellu kõigest viis tuhat.

Juhtunu leidis niihästi Saksamaal kui ka terves Euroopas tohutut vastukaja. Magdeburgi kurba lõppu kirjeldati kahekümnes ajalehes ja kaheksa viies lendlehes. See oli üks esimesi kordi uusaegse Euroopa sõjapidamises, kui hävitati terve linn ühes kõige sees leiduvaga. Kahjuks ei jäänud see viimaseks korraks ja linnad on põlenud ning hävinud kuni 21. sajandi sõadenedi välja.

Tartust ei saanud küll kunagi teist Magdeburgi, kuid ajaloo vältel oldi mitmel korral sellele üpris lähedal. Raamat keskendubki ajavahemikule 1558–1708 Tartu ees seisnud rasketele valikutele ja ränkadele läbielamistele. Tegemist oli suurte muutuste ajaga niihästi Läänemere piirkonnas kui Euroopas tervikuna. Habsburgide dünastia sisekriis 16. sajandi keskpaigas viis Karl V maailmariigi jagamiseni, mis võis olla üks põhjus, miks formaalselt Saksa-Rooma keisririiki kuulunud Vana-Liivimaa probleemidele ei jagunud keisrikojas piisavalt tähelepanu.

Lisatud on laiemat üldajaloo raamistikku

Vaadeldava pooleteise sajandi sissemahub samuti Rootsi riigi kirkalt dramaatiline tähelend ning õhtumaiste arusaamade järgi perifeerse ja tundmatu Moskoovia teisenemine Venemaaks ning kerkimine Euroopa suurvõimuks. Kõik mainitud protsessid kajasisid vastu ka Tartu elus. Seega pole tegemist traditsioonilise kohaloo, vaid lisatud üldajaloo raamistik näitab ilmekalt, et ka näiliselt lokaalse tähendusega sündmustel on väga lai rahvusvaheline taust ja peegeldusi mujalgi.

Raamatus kirjeldatud Tartu kannatuste mõeldes võib hea lugeja sageli ohtes soovida, et ajalugu läinuks teisiti. Ometi peitub selles täiesti loomulik reaktsioonis omapärane paradoks, sest sündmuste teistsuguse kulgemise korral ei pruukinuks tänaseid lugejaid nende tunnistajateks üldse ollagi. Siis räägiksid Tartu minevikust teised inimesed ja hoopis teistsuguseid lugusid. Ka Tartu ise oleks teistsugune, kuid usun, et selline linn oleks kindlasti olemas.

Dorpat 1558-1708

Linn väe ja vaenu vahel
Margus Laidre
724 lk
kõva köide

Päikese kuningas ja tema naised

Prantsuse kuningas Louis XIV kirjutas dofääni õpetuseks ja juhatajaks koostatud ning 1662. aastal avaldatud memuaarides nii: „Oma valgusega, mida ta laseb paista teiste tähtede peale, mis teda õukonnana ümbritsevad, on Päike kahtlemata suure monarhi kõige jõulisem ja hiilgavam kujund.” Päikesekuninga elus olid just naised need teised tähed, kes tema koja kirkalt särama panid.

Raamatus „Armastus ja Louis XIV. Naised Päikesekuninga elus” heidab tuntud ajalooliste biograafiade autor Antonia Fraser pilgu Louis’ paleede sametkardinate taha, võttes vaatluse alla daamid, kes kaunistasid Euroopa väljapaistvaima monarhi ekstravagantset õukonda tervelt kolmveerandsajandi vältel ja mängisid olulist rolli nii tema eraelus kui ka lakkamatutes au ja kuulsuse ehk gloire'i otsingutes läbi sõdade ja vallutuste, võitude ning kaotuste.

Oma emale Austria Annale võlgnes noor kuningas elu, võimu kui ka kindlad põhimõtted. Kuninglikku kohust täites oli Louis sunnitud hülgama oma esimese armastatu, kardinal Mazarini elavaloomulise ja intelligentse õetütred Marie Mancini ning poliitilistel kaalutlustel abielluma igavavõitu Hispaania infanta Maria Teresaga. Põgus flirt võluva vennanaise, Inglise kuninga Charles II õe Henriette-Anne'iga lõppes ootamatu armumisega Henriette-Anne'i õuedaami, arglikku ja oma suverääni jumaldavasse Louise de La Vallière'i, kes talle neli last sünnitas. Louise'i vahetas välja kütkestav ja vaimukas Athénaïs, markiis de Montespan, tema omakorda pidi õukondlaste üldiseks hämmastuseks taanduma puritaanliku Madame de Maintenoni teelt, kellega kuningas arvatavasti pärast Maria Teresa surma salaja abiellus. Eluõhtul leidis vananev Louis lohutust ärahellitatud sohitütarde ning pojapoja

verinoore abikaasa Savoia Adélaïde'i rõõmsameelsest seltskonnast.

„Ma olen veendunud, et lood, mida räägitakse sellest õukonnast veel ka siis, kui meie kõik juba läinud oleme, on etemad ja lustakamad kui mis tahes romaan, ja kardan, et need, kes tulevad pärast meid, lihtsalt ei suuda kõike seda tõena võtta ning peavad noid jutte pelgalt muinaslugudeks.“ Nõnda kirjutas Louis XIV vennanaine Orléans'i hertsoginna Liselotte. Antonia Fraser on rikkalikule allikmaterjalile ja põhjalikule uurimistöele toetudes ellu äratanud needsamad „muinaslood”, maalides värvika pildi Päikesekuninga õukonnast aastail 1643–1715 ühes seal valitsenud luksuse, intriigide, keerukate rituaalide, aga ka absurdi ning viletsusega. Ühtlasi pajatab see raamat mõndagi naiste poliitilisest tähtsusest ja seisundist 17. sajandi Prantsusmaal ning mõtiskleb selle üle, mil määral said nad ise oma saatust valitseda ja suunata.

Armastus ja Louis XIV

Naised päikesekuninga elus
Antonia Fraser
tõlkinud
Piret Ruustal
416 lk
kõva köide

Kunst kui maailmateater

Juta Keevallik

Eesti lugejani on jõudnud uus tõlkeramaat „Barokk. Arhitektuur. Skulptuur. Maalikunst”, mis tutvustab põnevat epohhi Euroopa kunsti- ja kultuuriloos ning täidab tõsise lünga meie kunstiajalookirjanduses. Barokkiraamatu puhul on tegu menuka teosega Euroopas ja väljaspoolgi, see on ilmunud paljudes keeltes ning seda kasutatakse ka ülikoolides õppekirjandusena. Kollektiivse monograafia vormis raamatu koostaja on Rolf Toman, kes on tuntud kunstiraamatute ja ideeajalugude väljaandjana. Teos on rikkalikult illustreeritud ning pilt ja tekst toetavad teineteist.

Vastuoluline ajastu

Raamat ei tutvusta pelgalt üht stiili, vaid ajastut, mille ilmet on kõige tugevamini kujundanud barokkstiil. See ajastu, mis tinglikult võttes ulatus 17. sajandist kuni 18. sajandi viimase veerandini, ei olnud sugugi väga homogeenne, vaid mitmekesine ja vastuoluderikas nii poliitilises, majanduslikus kui ka vaimses ja kultuurilises plaanis. Barokkstiili kõrval olid olemas klassitsistlikud ja realistlikud tendentsid, eri taotluste keerulised põimingud. Kõike läbis aga maailma kui suure näitemängu idee, mille jaoks kunst kulisid seadis.

Kuid instseneeringud olid sõltuvalt traditsioonidest, konfessioonist ja sotsiaal-poliitilistest oludest Euroopa eri maades erinevad: paavstliku Rooma katoliku usku ja paavsti võimsust ülistav kõrgbarokk pöördus vaataja tunnete poole, suunas neid illusionistlike vahendite ja efektse retoorikaga; Louis XIV aegsel Prantsusmaal oli ideaalse absolutistliku riigi instseneeringuks Versailles' ansambel, riigi võrdkuju, Päikesekuningat ülistav eri kunstiliikide võimas süntees; kodanlikus protestantlikus Hollandis vahendas žanriliselt juba tugevasti diferentseerunud maalikunst uusi kogemusi ja teadmisi maailmast ning püüdis juhtida tähelepanu inimlikele pahedele, kõneldes neist naeruga pooleks – moraalise programmi juhtlause oli „õpetada ja lõbustada”. Iga maa või koolkonna puhul iseloomustatakse selle omapära

Meindert Hobbema. Middelharnise allee, 1689, õli lõuendil. Illustratsioon raamatust

ja tuuakse lugeja ette selle keerulise ajastu eri palged.

Fookuses Euroopa tähtsamad kunstimaad

Vaatluse keskmes on tähtsamad 17. sajandi Euroopa kunstimaad – Itaalia, Prantsusmaa, Hispaania, Holland ja Flandria, ning alates 18. sajandist hoogsalt edenev kunst saksa keelruumis ja Inglismaal. Viimase puhul on huvitav just arhitektuuri käsitus, selle seostamine poliitiliste olude ja üldisemate kultuuriliste pürgimistega. Meeleolukas ja informatiivne on pilguheit Portugali arhitektuurile ning baroki metamorfoosidele Ladina-Ameerikas. Põgusat teavet pakutakse veel Madalmaade, Skandinaavia ja isegi Ida-Euroopa kohta, viimasest on kõige asjatundlikum Itaalia ja Austria mõjuväljas liikunud tšehhi ehituskunsti käsitus.

Maailmateatri lavana etendasid tähtsat osa linn, loss ja lossi laiendus loodusesse – park, seetõttu tegeleti innukalt linnaehituslike ja aiaarhitektuuri probleemidega, millele käesolevas raamatust on pühendatud omaette lõigud. Iseseisev lühiülevaade on ka embleemist ja embleemide raamatust

test, mis olid barokis levinud visuaalsete metafooride varasav, samuti väikeplastikast ja kunstikogumisest.

17. sajandil toimusid Euroopa kunstielus mitmed olulised nihked. Vaimulike või ilmalike vürstlike tellijate ja patroonide kõrval astusid ka teistest elanikkonna kihtidest pärit kunstihuvilised, laienes kunsti kogujate ja kunstiga suhtlejate ring, nende soovide ja ootuste skaala oli üsna lai ja kirev ning see jättis paratamatult jälje ka kunstile.

Juhtiv kunstiliik – arhitektuur

Kõige rohkem tähelepanu on raamatus pööratud arhitektuurile kui tollasele juhtivale kunstiliigile, mis kõige selgemini ja kõige üldisemas vormis väljendas ajastu taotlusi. Sellele järgnevad skulptuuri ja maalikunsti tutvustused. Skulptuuri koolkondadest ning tähtsamatest kujuritest Itaalias ja Kesk-Euroopas kõneleb Uwe Geese, kellel on suurte meistrite ja nende kuulsate teoste kõrval tähelepanu jagunud ka saksa polükroomsele puuskulptuurile ning nikerd-altaritele. Üks paeluvamaid teemasid on hispaania barokkskulptuur, mille mõistmisse juhatab

meid sisse Valladolidi Rahvusliku Skulptuurimuseumi kuraator José Ignacio Hernández Redondo.

Võrreldes arhitektuuri ja skulptuuriga on maalikunsti käsitus veidi teistsuguse ülesehitusega. Maade ja koolkondade, üldiste tendentside ja eripärade iseloomustamise kõrval juhitakse tähelepanu maalikunsti žanristruktuuris toimuvatele muutustele ning lastakse rohkem kõnelda kunstiteostel endil. Tihti on kõrvuti pilt ja tekst, milles analüüsitakse pildi ikonograafiat, kunstilist lahendust, seoseid tellijaga jne. Nii avatakse ühe töö vahendusel ajastule omast.

Raamatul on ka lisad: kunstiterminite sõnastik, üsna laialdane biograafia ning isiku- ja kohanimede register.

Barokk. Arhitektuur, maalikunst, skulptuur

Rolf Toman
tõlkinud autorite kollektiiv
500 lk
kõva köide

ilmunud

Beowulf. Legend kangelasest

Nicky Raven
tõlkinud Maria Drevs
84 lk
kõva köide

Raamatus tuuakse

lugejani kõige põnevam osa Beowulf legendist. Minnakse tagasi karmi aja-järku, mil inimesi varitsesid kõikjal ohud ning polnud aega romantikaks, mis iseloomustab keskaegseid lugusid.

Esimesed sammud Hiina kalligraafias

Qu Lei Lei
tõlkinud Helen Haav
128 lk
kõva köide, karbis

Autor õpetab maalima pühi kirjamärke, sealhulgas hea õnne, pika elu, muusika ja rõõmu ning armastuse sümboloid. Raamat sisaldab 15 fotodega varustatud juhendit lehvike, õnnitluskaartide, õnnetoovate talismanide, pitsatite ja isikupärase T-särkide valmistamiseks. Karbis on ka kaks pintslit, tindipulki, maalimisepaber ja pitsat.

Pohmelli-ravi

Ben Reed
64 lk
kõva köide

Raamat selgitab, miks pohmell

tekib, kuidas seda parimal moel vältida ning kui seda ei ole suudetud, siis kuidas leevendada vaevusi. Ben Reed on menukate retseptiraamatute autor ja kogenud baarimees (ning jookide nautija).

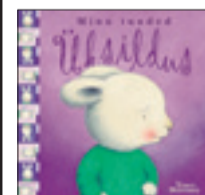

Balleti-maailm

Beatrice Masini
tõlkinud Anne Kalling
72 lk
kõva köide

Raamatus tutvustab

autor oma suurt armastust – balletti. Juttu tuleb kõigest, mis puudutab seda õhulist ja imelist maailma: baleriiniks saamisest ja treenimisest, baleriini rõivastusest ja balletikingadest, positsioonidest ja hüpetest. Tutvustatakse maailma tuntuimaid ballette, heliloojaid ja baleriine.

Minu tunded. Üksildus

Trace Moroney
18 lk
kõva köide

Iga raamat sarjast on hoolikalt

kavandatud, et aidata lapsel paremini mõista oma tundeid ning saavutada sedakaudu suurem iseseisvus ja vabadus. Tunnetest rääkimine õpetab lastele, et on täiesti normaalne tunda kurbust, viha või hirmu. Kui suhtuda valulikesse tundmustesse kui loomulikesse, on laps oma maailmas rahul ja õnnelik, oma võimetes kindel.

Samas sarjas on ilmunud veel “Minu tunded. Armastus” ja “Minu tunded. Kadedus”.

Rahuliku meele mõtisklused

Tänapäeval leidub päris palju inimesi, kellele sõna „ruun” ei ütle midagi. Skandinaavia päritolu inimestel, ristsõnade lahendajail ja J. R. R. Tolkieni raamatuid lugenuil võivad mingid seosed tekkida. Muistset tähestikku – ruunimärke, mille igale tähele vastas kindla tähendusega nimetus ja häälik, kasutati omal ajal juriidiliste dokumentide ja luuletuste kirjapanemiseks, raidkirjades ja ennustustes, kõnekeelt neist aga välja ei kujunenud.

Ruunid on enesenõustamise ja -suunamise süsteem. Nad aitavad meid rasketel aegadel, kui seilame tundmatutes vetes, mida vanad merekaardid ei kajasta ja kus kurssi tuleb valida sisetunde järgi. Sellega on tegelikult kõik öeldud.

Mitte vastused küsimustele, vaid juhis suuna või käitumise muutmiseks, et saaksime ise selgusele jõuda. Ruunid aitavad meil valikuid teha *olevikus*, ainsas ajas, mille kujundamine on meie võimuses.

Dr Martin D. Rayner, Hawaii ülikooli meditsiinikooli füsioloogia-professor ütleb raamatu eessõnas: „Kuidas saab märkidega kivikeste juhuslik valik öelda inimesele midagi tema enese kohta? Võib-olla on ruunide tõlgendused koostatud nii osavalt, et igal juhul haakub *mõni* tekkiv vastukaja *mõne* teadvuse piiril eksleva küsimusega ja viib äratundmisele ükskõik millisel ajahetkel ükskõik kelle. Teaduse seisukohast

on see kõige kergemini aktsepteeritav võimalus. Sellegipoolest on

minu kogemused ruunidega näidanud kokkusattumustele järgnevaid aina uusi kokkusattumusi ning järjekindlat „haakumist” igas ruunikombinatsioonis, nii et selle seletamine ülalmainitud juhuslikkuse teooriaga on väga keeruline.

Kas on olemas mingid meile teadmata tegurid, mis eeldatavalt juhuslikkust

väljastades annavad inimesele alateadvusega suhtlemiseks otsekui keele? Mis minusse puutub, siis ei taha ma küll ühtegi võimalust kõrvale heita ainuüksi sellepärast, et keegi ei ole selle tekkemehhanisme usutavalt ära seletanud.

Ühesõnaga, asugem asja juurde. Tehke ruunidega proovi. Vaadake järele, kas see oraakel peegeldab teie

alateadvuses toimuvat. Pidage siiski mees, et alateadvuse keele selgeksõppimine võtab aega. Alateadvus pole hirmuäratav koletis, kellele tuleks sõnakuulmist õpetada. Pigem on see meis kõigis peidus olev tõeotsija, kes tuleks päästa meie enese käest.”

Ruuni-raamat

Ralph Blum
152 lk
kinkekarbis on raamat,
25 ruunikivi ja kott nende hoidmiseks

ilmunud

Oliivi-teekond

Carol
Drinkwater
tõlkinud
Karin Riba

368 lk

kõva köide

Sellest ajast

peale, kui Carol

Drinkwater kolis Prantsusmaale oliivi-istandust pidama, on ta äärmise kirega suhtunud oliivipuudesse ja nendega seotud kultuuri. Carol läheb rännakule mööda Vahemere kaldaid, kus ta otsib oliivipuud, uurib nende auväärsust minevikku, ajab kaubateede jälgi, kuulleb uskumatu lugusid ning kohtub inimestega nii tänapäevast kui ka kaugest minevikust.

Sitasitikas lendab videvikus

Maria Gripe
tõlkinud
Mari Aidla

368 lk

kõva köide

Rootsi lastekirjanduse Maria Gripe raamatutes on sageli mingi maagiline ja müstiline alatoon, mis tema raamatud väikesele raamatusõbrale eriti põnevaks teeb.

Jonas Berglund saab sünnipäevaks kaasaskantava magnetofoni. Koos õe Annikaga ja sõber Davidiga õnnestub tal oma kodukülas Ringarydis salvestada mitmesuguseid mõistatuslikke hääli. Huvi ajakirjanduse vastu viib nad põneva looni, mille keskmes on vana Selanderi talu ning selle kunagised elanikud. Talus hakkavad toimuma ootamatud sündmused.

Sõnum

Peter Morgen
256 lk

kõva köide

Raamatu tegevus toimub kahes

ajastus: ühes

jutustatakse Jeesus

Kristuse lugu

Naatsaretist lah-

kumisest ristilöömiseni, ning teises toimub tegevus Strasbourgis, kus peab istungeid Euroopa Parlament. Raamatu läbiv idee on hea ja kurja võitlus ning küsimus sellest, mis siis ikkagi on inimõigused. Kindla käega ja nõtkete keelekasutusega kirjutatud teos.

Pimend

Marion Andra
192 lk

kõva köide

Pimedana sündinud Haili kaotab viieaastaselt vanemad ja ühes sellega saab endale võime näha, ainult see ei ole tavaline nägemisvõime. See on vaimutaolise Monika kingitud võime, millega Haili näeb palju rohkemat kui tavalised inimesed – astraaltsandit. Vastutasuks peab ta Monikat aitama, elama öösiti salaelu, millest ta ei tohi rääkida isegi oma ainsale sõbrale. Haili peab elu jooksul palju läbi elama ja muidugi ei tule kõik välja nii nagu planeeritud, eriti vaimumaailmas.

Joachim Beukelaer on kujutanud hästivarustatud kööki, kus on toiduaineid igaks tarbeks. Repro raamatust.

Jätku koorepirukale ja mündimõdule!**Karl Martin Sinijärv**

Sisse- ja väljajuhatused on raamatute juures teinekord tähtsamad kui nende vahele jääv tekst. See kord on küll teistmoodi, ent tollegipoolest toon sissejuhatuses esile kaks olulist kohta. Kõigepealt raamatu kõige esimene lause: „Keskaja köök on moes.“ Ja siis sedastus üleüldisest loigust: „Rõhk on hiliskeskajal (u 1300-1550)”. Nii ongi. Asi, mis on moes, leiab head ja halba lähenemist, leiab huvi nii professionaalide kui profaanide poolt, müüb kõrgel ja madalal tasemel ja nii edasi.

Ja justkui see keskajal teistmoodi olnuks. Ning on ütle mata loomulik, et hiliskeskaeg (no mis keskaeg see 1550 ikka nii väga enam, eksju) pakub juba nii palju sidemeid selle köögikunstiga, mis meile täna igapäevane, et ses vees on leebem seilata. Ning, mis pattu salata, mitmes mõttes huvitavam ka. Kuigi jah, tahaks ju teada, mis täpselt toimus euroopalises söömakultuuris Rooma impeeriumi ja tema otsatute orgiate langemise ning uue aastatuhande maailmaavastamise vahepeal. Aga see osa keskajast on teadagi niinimetet pime ja maitsevaid valguskiiri ei heida sinna just liig mitmed kulinaarsed päiksekused.

Ometi usume, et ega noilgi aegadel vaid leigest tõrvast, kajakamunadest, karukopsudest ja kailujuurtest toitud. Tost kõigest kokaraamatu kokkikirjutamine aga nõuaks kas väga põhjalikku ajalooallikate menetlemist või erakordselt lennukat fantaasiat – tõenäoliselt aga vaimulik kombinatsioon mõlemast. Hilisema keskajaotsaga on veidike lihtsam, aga ainult veidike. Mis toob meid käsitletava raamatu väljajuhatuses juurde. Nimelt on austustvääri korrektsusega üles loetud kirjanduslik allikmaterjal. Tubli sadakond nimetust – hea edasijuhatus sündivale medievaalmaniakile.

Näen rõõmuga, et viidatud on ka me oma Olde Hansa tegijate Jukka Blomqvisti ja Auri Hakomaa kaks aastat tagasi üllitit teosele „Keskiajan keittöön salaisuudet...“, mis loodetavasti peatselt ka eestikeelse lugeja lauale sõuab. Ongi lustakas juhus, et esmalt ilmub

estee keeles soome daami raamatu hää tõlge ning alles seejärel me kohalike omakeelsete soome tegijate teos. Aga hää, et keskaeg (mis, nagu mäletame, on ju moes!) saab piildud mitmest vaatevinklist ning tolle ja kauge põneva aja kokanduslik külg eriti.

Kodus järele proovimiseks

Kuna ees- ja järelsõnumid tundusid veenvatena, oli sootuks julgem tunne heita pilk kokaraamatule olemusliku retseptiosa peale. Siin pole kobiseda midagi, kõik söödavad teosed on vormistatud tänapäeva inimestele mõistatavaks ja kodus järele proovitavaks. Kui üldse iriseda, siis mingit ajastupärast ramedust või rohmakust oodanuks ehk veidi enam.

Ent praktilisest küljest kaedes – kes meist ikka seda robustset kraami nii tihti oma kodulauale ihkaks. Me ühest sootuks teistel põhjustel karmist ajast just äsja väljusime ju. Nii et siin pole muud, kui Jaan Kross pihku (suurematele „Kolme katku vahel“, pisematele „Mardileib“) ja muudkui köögist tulvavate hõngude saatel nõgese- või ingverileiba näsima. Toitudesse puutuv pildimaterjal on teoses tasemel ja piisav, ent mitte üleüllane; pilt ei tapa sõna ära, nagu kokaraamatutes pahathti juhtub.

Inimlik pilt keskaja köögist

Ja pildimaterjali on veel! Mitte ainult seda va toidulist. Selle raamatu piltidega saab ilus mõttesõud üle ja läbi jutustletava aja sõutud. Hea kokaka eripära (kui tegemist pole puht-tehnilise käsiraamatuga) on ju alati anda asjalik ja inimlik pilt tost maast, rahvast, ajast või stiilist, mille pärast suur töö käsile võeti.

Ja töö on siinkohal hästi tehtud. Ei ole ohtu, et ajaloooppidesse liiga kauaks takerdutaks, ent ilusa ja arusaadava ülevaate peaks saama igauks. Nii see lugeja, kel niipaljukest huvi oligi, et seesinase raamatu üldse kätte võttis ja lahti tegi kui ka see, kelle maitse- ja muud meeled mõndagi enam oskasi oodata.

Süüakse seda, mida on

Kohati on kummaline. Veidi veider on lugeda mittetaimetöötlemise väljaja-

bandamist, kuid selge see, et tänapäevases põhjamaises heaoluühiskonnas on juurejärajad liiga massiivne sihtgrupp, et neile üldse mitte tähelepanu pöörata. Pigem tuleks siinkohal soojalt soovitada seda kesk- ja üldse vanaaegset lähenemist, et süüakse hästi või halvasti, aga süüakse seda, mida on. Kui parasjagu on sihuke küpsekitsekäntsakas nagu „Viimse reliikvia“ klassikalises stseenis, siis süüakse see mõnuga ära.

Aga kui on (nagu enamasti) naereid ja kruubiputru, siis kasutatakse selle taimse olluse ilmestamiseks ära kõik, mis vähesest lihalisest üle jääb. Olgu need lambajalad või pörsapõrn. Iga päev liha näkku vihtuda on sama loll kui ainult porknast ja pastinaagist elatuda. Ja eetikast kõneldes – erinevalt porknast on pörsikul vähemalt teoreetiline võimalus minema joosta.

Kisub pliidi manu

Tundub, et hakkam eksima hää raamatu juurest noisse mõtetesse, mis seoses teosega tekivad. Esmalt on need mõtted sellised, mis ajavad kõhu tühjaks ja kisuvad kirjuti juurest pliidi manu. Selliseid mõtteid üks korralik kokaraamat tekitama peabki.

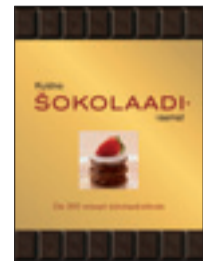
Head isu ning jätku koorepirukale ja mündimõdule!

„Keskaja köögis“ on üle 60 algupärastest allikatest kogutud retsepti, mida võib tänapäeval iga kokk oma köögis kasutada. Maitsestatud vein, vasika-ürdirullid ja roosipuding meelitavad möödunud aegade maailma erutavate maitsete juurde. Rohkelt illustreeritud „Keskaja köök“ pole siiski pelk kokaraamat, see tutvustab mitmekülgset ajastu toitumiskultuuri, selle tavasid ja toiduga seotud uskumusi.

Keskaja köök

Hannele
Klemettilä
tõlkinud
Maia Kivik
256 lk
kõva köide

ilmunud

Kuldne šokolaadi-raamat

tõlkinud
Mari Vihuri

704 lk

kõva köide

Läbi aegade on maailma eri paigus kutsutud jumalate roaks väga erinevaid toiduaineid, siiski ei vääri ükski neist seda nime sama palju kui šokolaad. „Kuldne šokolaadiraamat“ sisaldab 300 imelist retsepti šokolaadiküpsistest tortideni, trühvlistest plaadikookideni ja jäätistest jookideni. Ebatavalisi kombinatsioone pakub soolaste roogade osa, mis tutvustab, kuidas kasutada šokolaadi pastast, lihast ja mereandidest toitude valmistamisel.

Jõulu-aeg

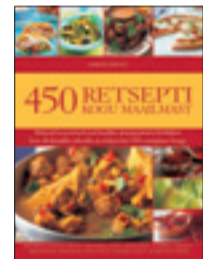
Line Dammen,
Anne Buxrud
tõlkinud

Ave Leek

144 lk

kõva köide

„Jõulu-aeg“ sisaldab kuldaväärt nõuandeid ja inspireerivaid ideid, mille abil saab tõeliselt nautida jõuluaja kulminatsiooni – küünlasäras jõuluõhtut. Raamatus on põnevaid ideid, kuidas ise teha ja pakkida kingitusi, meisterdada kaarte ja valmistada jõulukaunistusi. Siin on ka uusi jõulutoitude ja -jookide retsepte, millega üllatada oma peret.

450 retsepti kogu maailmast

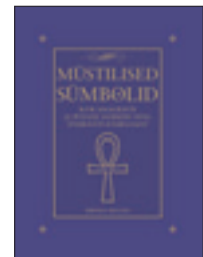
Sarah Ainley
tõlkinud

Marin Pärtel

512 lk

kõva köide

Selles tõeliselt mahukas kokaraamatus on maitsvad road maailma armastatumatest köökidest koos üksikasjalike juhendite ja rohkem kui 1500 suurepärast fotoga. Siin on traditsioonilisi lemmikuid nagu Hiina Dim Sum, India Tandoori kana ja Prantsuse tuuletaskud; lisaks ahvatlevad avastused, nagu veiseliha baklažaani kastmes Aafrikast, Marrakeši pitsa, Itaalia šokolaadisai ja palju teisi.

Müstilised sümboolid

Brenda Mallon
tõlkinud

Pille Runtal ja

Julika Laulik

272 lk

kõva köide

Igal maailma kultuuril on oma rikkalik visuaalsete sümboolite ja märkide keel. Sellised sümboolid nagu Egiptuse anh, vabamüürlaste vinkel ja budistide lootosill on paljudele meist tuttavad, aga vähesed teavad nende sümboolite huvitavat päritolu ja tähendust.

Käesolevas raamatus avaldatakse üle 600 maagilise ja müstilise hieroglüüfi, märki ja sümboli, kaasa arvatud renessansiaja maagide kaitsesümboolite ja väesõnade, iidsete alkeemia ja astroloogia sümboolite, pikti ja ruuni kirjade, hinduismi, budismi ja taoismi pühade sümboolite põhimõtted ja pühad tähendused.

Asjalikult isiklik disainiajalugu

Tõnu Kaalep
Eesti Ekspress

Massiivne ja luksuslik, samas Eesti raamatukujundajate ilutsemisest karskema näoga raamat on briti disainiguru Stephen Bayley ja Terence Conrani möödunud aastal täiendatud uustrukis ilmunud teose operatiivne tõlkevariant. Hea tunne, et keegi kuskil jälgib ka sellistel aladel ilmutavat, koos Kunstiakadeemia kirjastuse tegevusega on just Varrak olnud disaini kui tõsisemat teemat viimasel ajal avastamas. See on samm edasi ilusate kodukaunistamisraamatute, mida on juba päris palju tõlgitud ja kohapealgi kirjutatud.

Mõjukad džentelmenid Inglismaalt

Kes on Conran ja Bayley? Esimene (77) on mööblidisainerina alustanud ja 1993. aastal rüütliks löödud disaini-ärimees, viimasel ajal rohkem tuntud disainipoodide keti The Conran Shop ja erialakirjastuse Conran Octopus omanikuna, aga samuti kui restorani- pidaja, gurman ja veinisõber. Tema võluv, prantsuse, itaalia ja inglise köögi parimat minimalistlikus ja sundimatus stiilis esitav kokaraamat on ka eesti keeles ilmunud, korüfeena ei häbene ta seal avaldada retsepte stiilis: „Võtke kooritud kartuleid, pange hanerasvaga määratud pannile, lisage soola ja küpsetage ahjus.“ Kui kedagi Eestist kõrvale panna, siis peaks see isik olema Mait Summatavet, Dmitri Demjanov ja Kalev Keskküla korraga.

Stephen Bayley (57), ühe inglise ajakirjaniku arvates nutikusest teine mees Inglismaal (esimest ei mainitud), on ennekõike elegantselt ülbevõitu disainikriitik, aga koos Conraniga ka Londoni disainimuuseumi asutaja ja esimene juht. Ta on hetkel nädalalehe The Observer arhitektuuri- ja disainikolumnist ja kirjutas teravaid kolumne oma lemmikteemal, autodisainist ajakirjas Car. Eesti vaste saaksime Mart Kalmu, Mihkel Muti ja Toomas Vabamäe ristamisest, kergelt Linnar Priimäega üle puistates.

Disaini kohast tänapäeva kultuuriloos

Raamat algab kaheksa peatükiga disainiajaloo

Alvar Aalto 1898-1976

Alvar Aalto on üks suuremaid disainijaid maailmas. Tema teosed on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma. Aalto on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma.

disaini Alvar Aalto, millel on kaasaegset iseloomu ja paratamatult viimast. Tema teosed on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma.

disaini Alvar Aalto, millel on kaasaegset iseloomu ja paratamatult viimast. Tema teosed on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma.

Eero Aarnio 1912

Eero Aarnio on Soome disainija, kes on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma.

disaini Eero Aarnio, millel on kaasaegset iseloomu ja paratamatult viimast. Tema teosed on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma.

disaini Eero Aarnio, millel on kaasaegset iseloomu ja paratamatult viimast. Tema teosed on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma.

AEG

AEG on Itaalia disainija, kes on loonud disaini- ja arhitektuurilise kultuuri, mis on mõjutanud disaini- ja arhitektuurilist mõtlemist üle maailma.

Disain on kõikjal meie ümber ja see puudutab kõike, alates kirjaklambrist ja iPod'ist kuni meie kodu ja elustiilini. „Disain. Kuju saanud mõte“ on põhjalik teos, mis annab ülevaate terve sajandi disainist.

niajaloo, teemadeks näiteks masstarbimine, käsitöö vs tootmine, kunsti ja disaini suhted, Ameerika osa disaini arengus, maitsed ja masinaesthetika. USA kõrval on eraldi peatükk pühendatud Teise maailmasõja järgsele Itaaliale kui disainimekale. Löpeb see (stiili ja laiemaid kultuuriteemasid puudutavaid viiteid arvestades rohkem Bayley kui Conranile omistatav) avaosas 1980. aastatel toimunud muutuste järgse maailma kirjeldusega.

„Disain kätkeb oma olemuses paradoksi: disaineri instinkt on püüda teha asju paremaks ja neid muuta, samas pretendeerib ta sellele, et tema enda tähtsust ja muudatused oleks jääva väärtusega.“

Disaini kui nähtuse vastuolulisus, pidev hõljumine kunsti, tootmise, äri, maailmaparandamise ja staarikultuuri vahel paistab siit välja pidevalt. Conran ja Bayley esitavad eri teooriaid ja tsitaate, kohati erapooletumalt, kohati siiski ründavamalt. See raamat ei pretendeeri totaalsele tõe, see on pigem kahe mõjuka džentelmeni personaalseid ajalookäsitluste ja asjade praegusele seisule antud hinnangute summa; ja see võtab vähemaks võimalikke küsitavusi.

Disainiikoonidest kurioosumiteni

Põhiosa teosest on disainileksikon, mille märksõnadeks lisaks stiilide ja disainerite nimetustele ka hulk auto- ja muud firmasid, ajakirju, moeloojaid, servapidi asjasse puutuvaid teoreetikuid nagu Marshall McLuhan ja asjaga vägagi seotud kurioosumeid, nagu grupiabelusid ning ajast ees olnud mööbli- ja kingakujundusi propageerinud Oneida kommuun 19. sajandi USA-s. Teadlik eklektika, kindlasti on palju väärikaid tegijaid välja jäänud; hootise britikesksuse ilminguna on aga hulk mandrielanike ilmselt tundmatuid tegelasi sees. Samas, USA ja Skandinaavia on hästi esindatud, eriti Soome (Marimekko, Arabia, Tapio Wirkkala ja teisi veel).

Eesti? Iseseisva märksõnana muidugi puudub, mis meil siit loota oligi. Kuid siiski on mainitud Lutheri vabrikut kui uuendusliku vineerikäsitleusega ettevõtet.

Väga suur osa illustatsioonidel kujutatud on ajatud disainiikoonid toolidest raadiote ja autodeni, ka puht-visuaalse materjalina on sel raamatul mõtet, isegi kui teooriapäetikkidesse mitte liiga süveneda. Ainus etteheide

on mu arust graafilise disaini alaka- jastatus, sees on küll mitmeid olulisi tüpograafe, kuid üldpilti kaunistaks selle ala suurem kajastatus. Aga personaalsetele edetabelitele ei ole mõtet nii läheneda...

Disain on kunst, mis töötab, postuleerib Stephen Bayley omapoolses eessõnas. Lihtsamini ei saa vist enam öelda, või kuidas?

Disain
Kuju saanud mõte
Stephen Bayley & Terence Conran.
tõlkinud Kai Vaarandi ja Kalle Klein
338 lk
kõva köide

ilmunud

Looduse aasta. Retked Alam-Pedja Jaanus Järva
248 lk
kõva köide

Noore loodusfotograafi Jaanus Järva eriline armastus kuulub Alam-Pedja looduskaitsealale, mida peetakse üheks Eesti looduslikult mitmekesisemaks ja puutumatumaks piirkonnaks. Sealsed lammimetsad, rabad ja laaned on kodus paljudele haruldastele olenditele, kes mujal Euroopas on praktiliselt kadunud.

Maailma loomaraadadel
James Parry ja Charlotte Uhlenbroek tõlkinud Olav Renno ja Bertil Tüvi
257 lk
kõva köide

„Maailma loomaraadadel“ pakub põnevaid reisikirjeldusi viiekmnest maailma populaarseimast looduspaigast. See on fotoreit looduskaitsealadele, nähtuna parimate loodusfotograafide silmade läbi. Saame jälgida gnuude rännet Serengetis, jääkarude sügisest kogunemist Kanada rannikul ning ohustatud mägiõõrikarja Ugandas, üle 400 miljoni monarhliblika talvist kogunemist Kesk-Mehhiko mägismaal ja arvukaid merelindude, pingviinide ja hüljeste kolooniaid asustamata Lõuna-Georgia saarel.

Film
Ronald Bergan tõlkinud autorite kollektiiv retsenseerinud Tiina Lokk sari „Silmaringi teatmik“
512 lk
pehme köide

See mahukas ja põhjalik teatmeteos viib meid teekon- nale läbi filmikunsti ajaloo ja tutvustab erinevaid filmilänneid avangardist kuni animatsioonini. Raamatut tutvustatakse paljude maailma tipprežissööride töid ja tähelepanuväärsemaid filme läbi aegade.

501 vaatamisväärsust
Tõlkinud Tõnis Värnik ja Tiina Kanarbik
544 lk
kõva köide

See mahukas ja ohtralt fotodega illustreeritud raamat on hea inspiratsiooniallikas nii põnevate seikluste otsijaile kui ka lihtsalt mõnusa puhkuse ihalejaile, aga ka kõigile neile, kes tahavad näha uusi kohti ja tutvuda võraste kultuuridega. Osa siin kirjeldatud tähelepanuväärseid paiku kuulub looduse imetegude hulka, enamik aga – linnad, katedraalid, lossid, muuseumid, aiad ja turud: Hiina müür, Taj Mahal ja Akropolis – on inimeste kätetöö, kujutades nii mälestusmärki inimkonna töökuusele, leidlikkusele ja püsivusele.

Terry Pratchetti südamlilik triloogia

Alguses...
... löi Arnold Co (asutatud 1905) Kaubamaja. Vähemalt kolmandel nii tuhande noomid, kes olid paljude põlvkondade kestel elanud Kaubamajas, millest oli saanud nende maailm. Maailm, millel on katus ja seinad.

Samal ajal elab väike grupp noome põllul urus ning nende arv kahaneb kiiresti, sest röövlomad ja linnud peavad neid kergeks saagiks. Viimasel hädas otsustavad nad end päästa ning ronivad ühele läheduses kohviku ees peatuvale veoautole. Auto viib nad suurde kaubamajja, kus nende suureks jahmatuseks elab arvukas noomide kogukond...

Kaubamaja noomid ei usu, et väljas üldse midagi olemas on. Nad on

ennast väga mõnusalt sisse seadnud ning kirjatarvete osakonna noomid on isegi lugema õppinud.

Uustulnukatel on kaasas Asi. Keegi ei tea täpselt, mis asi Asi on. Ta ise ütleb, et on mõtle masin ja et ta kuulub, kuidas elekter räägib, ja muuhulgas räägib elekter seda, et kolme nädala pärast

lõhutakse Kaubamaja maha. Pärsast mitmeid katsumusi õnnestub noomidel viimaks lahkuda. Seejärel, nagu nad teavad, peaks neid ees ootama uus ja helge koidik...

Muidugi polnud suurem osa noomidest koidikut näinud, olgu see siis helge või mitte, aga kui nad oleksid

Autojuhid. Triloogia „Õielt öiele ehk Bromeliad“ I osa
Terry Pratchett tõlkinud Allan Eichenbaum
216 lk
pehme köide

Kaevajad. Triloogia „Õielt öiele ehk Bromeliad“ II osa
Terry Pratchett tõlkinud Allan Eichenbaum
168 lk
pehme köide

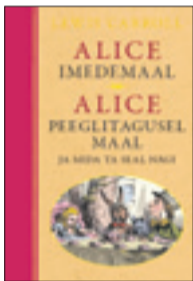
Tiivad. Triloogia „Õielt öiele ehk Bromeliad“ III osa
Terry Pratchett tõlkinud Allan Eichenbaum
176 lk
pehme köide

ilmumas

Zolari unenägude seletaja ja entsüklopeedia

Zolar
tõlkinud
Age Maide
kujundanud
Piret
Niinepuu-Kiik
448 lk
kõva köide

„Zolari unenägude seletaja ja entsüklopeedia“ on üks kõige kuulsamaid ja mahukamaid unenägude seletamise käsiraamatuid. Tänapäevasele väljaandele on lisatud moodsa ajaga seotud unenägusid. Näiteks saame teada, mida tähendab unes näha jäätise söömist, võõrast meest, langevarjuga hüppamist või hoopis seda, et arvutil saab mälu-maht täis.

Alice Imedemaal. Alice peeglitagusel maal

Lewis Carroll
tõlkinud
Jaan Kross
ja Risto Järvi
kujundanud
Julius Sommer
352 lk
prantsuse köide

ilmuvad kaks Alice'i seiklustest rääkivat raamatut eesti keele ühtede kaante vahel. Raamatus „Alice Imedemaal“, satub peategelane läbi küllikuauku fantastiliste tegelastega maailma. Paljud ei tea, et Alice'i seiklused jätkuvad raamatus „Alice peeglitagusel maal ja mida ta seal nägi“, mille tegevus toimub pool aastat hiljem. Tegelased on sama värvikad kui esimeses osas ning kogu tegevus on seotud määlinguga.

Lewis Carroll ehk kodanikunimega Charles Lutwidge Dodgson (1832–1898) oli Inglise kirjanik, matemaatik ja fotograaf. „Alice Imedemaal“ esmatrükki ilmus 1865 ja sai kiiresti populaarseks. „Alice peeglitagusel maal ja mida ta seal nägi“ ilmus 1871. aastal. Praeguseks on see üks maailma tuntumaid raamatuid, mis on kokku ilmunud umbes 125 keeles ning seda ei peeta sugugi üksnes lasteraamatuks.

Selle väljaande illustreerimise autor on John Tenniel (1820–1914), üks tuntumaid Inglise illustreerijaid ja karikaturiste.

Saladuslik päevik

Reeli Reinaus
kunstnik
Kadi Kurema
sari „Minu esimene raamat“
192 lk
kõva köide

Vanalt pööningult leitud päevikust selgub, et selle omanik, noiaitudruk Saara, on vaimude maailmas vangis. Neli last otsustavad talle appi minna, kuigi ettevõtmine on keeruline ning ohtlik. Reeli Reinaus pälvis Eesti Lastekirjanduse Keskuse, ajakirja Täheke ja kirjastuse Tänapäev lastejutuvõistlusel II koha.

Ontika pankrannik Ida-Virumaal.

Eesti maastik sõnas ja pildis

**Maila Kuusik
Jüri Lass
Kalev Sepp**

Sõna „maastik“ on eesti keeles püsinud enam kui sada aastat. Nii pika aja jooksul on selle tähendus muutunud ja omandanud lisaks teaduslikule ka rahvapärast sisu. Peaaegu kõigil on oma arusaam sellest, mida „maastik“ tähendab. Ühele inimesele seostub see kodukandiga, teine võrdleb Hispaania ja Eesti maastikku, kolmas räägib haridus- või poliitika-maastikust. Raamatus „Eesti maastikud“ püüame maastikku vaadelda kui süsteemi, mida on ajastute vältel kujundanud nii loodus kui ka inimene ning tema elulaad.

Maastik kui süsteem

Kuidas mõista maastikku kui süsteemi? Vesi voolab, õhk liigub, päike paistab – loodus teeb oma ringkäiku ja loob maastikupilti. Inimene sekkub ja hakkab seda enda tahtmise järgi ümber kujundama, liites juurde inimlike väärtusi ja tähendusi. Eri aegade sadestused kuhjuvad üksteise peale, kattes osaliselt eelmisi. Tekib justkui mitu korda üle maalitud kunstiteos, kust ka varasemad kihid kohati välja võivad paista.

Hannes Palang on oma raamatus „Maastik: loodus ja kultuur. Maastikukäsitlusi Eestis“ kirjutanud nii: „Maastik on süsteem, mis koosneb looduslikest komponentidest, inimrajatistest ja inimlikust tunnetusest ning ajast nende mõlema taga. Ehk teisipidi, maastik seisab koos materiaalsest elementidest (vesi, kivimid, taimed, ehitised jne), sellest, kuidas inimene seda materiaalselt tunnetab, ja sellest, kuidas need mõlemad ajas muutuvad. Maastik on koht, kus loodus ja inimene kokku saavad. Samamoodi on maastik looduslike ja sotsiaalsete süsteemide dünaamika peegeldus. Ja lõpuks, maastikus saavad kokku olevik, minevik ja tulevik. Igal maastikuelemendil ja komponendil on tähendus üksnes teraviku kontekstis.“

Eesti maastike kujunemisest

Eesti maastikke on peamiselt kujundanud viimase jääaja liustike pealetung ja hääbumine. Ühes kohas vormus kõrgendik, teisel kujunes org või veekogu, kolmandas kohas murdis mandrijää lahti paekalda ja rändpangas kandus kilomeetreid eemale. Liustikud ja nende sulamisveed kandsid Eesti alale väikesed kive ja suuri rändrahe. Kui liustikud taandusid ja maa järk-järgult mere alt vabanes, arenesid välja muld- ja taimkate ning kujunes inimasustus.

Maastikke hakkas kujundama maakasutus, algul veeäärsetel aladel, hiljem üha enam ka sisemaal.

Lood ja nimed kestavad põlvest põlve, kuid maakasutus võib üsna lühikesel ajajooksul muutuda. Tihti varasemad jäljed kustuvad. Eestis hävisid mõisate loomisest põliskülad, Vabadussõjajärgne maareform lõhkus mõisamaad, nõukogude maaparandus pööras omakorda pea peale talumaastikku.

Raamatu saamisluhu

Raamatus „Eesti maastikud“ on pikk eellugu. Ajavahemikus 1999–2003 määratlesid kõik Eesti maakonnad oma väärtuslikud maastikud. Mis teeb maastiku väärtuslikuks? Valikute tegemisel saab määravaks majanduslik, looduslik, aja- ja kultuurilooline või esteetiline külg. Maastik võib olla ühe perekonna, rahvuse, terve kultuuri identiteediallikas. Mõnel pool ilmnevad ühed või teised väärtused paremini ning taolised maastikud väärivad erilist tähelepanu.

Seekord seadsid kõik maakonnad eesmärgiks eelkõige väärtuste säilitamise, teatud juhtudel ka taastamise. Töö käigus lepiti kokku reeglid, kuidas väärtuslike maastike sisuliselt piiritleda, keskendudes peamiselt kultuurimaastikele ja otsides säilinud tra-

ditsioonilist põllumustrit, asustust ja teedevõrku.

Raamatu tekstid on kirjutanud valdavalt maavalitsuste töötajad, kuid maastike määratlemisel ja väärtuste leidmisel osalesid kohalikud kooliõpilased, valla- ja muuseumitöötajad, põllumehed ning inimesed, kelle jaoks see teema on oluline.

Raamatusse koondatud maastikud kõnelevad meile, kuidas vanavanaisad elasid, maad kasutasid, mida nad pühaks pidasid. Eluviis, kultuur ja maakasutus on alati koos käinud – käivad ka tänapäeval. Maastikud räägivad tulevastele põlvedele, kuidas meie elasime, oma keskkonda kujundasime ja seda hoida mõistsime, mida hoida soovisime. Hoolimine sõltub väärtuste mõistmisest. See raamat aitab mõista ja hoolida.

Eesti maastikud

Maila Kuusik,
Jüri Lass,
Kalev Sepp
kujundanud
Kristjan
Mändmaa
392 lk
kõva köide

Kodune perearst

Praegusel ajal leiab raamatutest, ajakirjadest ja internetist teravishoiu väga palju infot, kuid samas on seetõttu vahel isegi raskem otsustada, mida õieti peaks uskuma või tegema. Käsiraamat „Perearst. Kodune nõustaja“ ongi selleks koostatud, et aidata orienteeruda enamlevinud terviseprobleemides. Populaarse raamatu on koostanud Briti Meditsiiniühing ning see on kohandatud Eesti oludele.

Selle raamatu teevad eriliseks tabelid, mille abil saab haigusilminguid hõlpsasti analüüsida. Selline lähenevõimaldab lugejal mõelda sarnaselt arstile, kes püüab määratleda sümptomite põhjuseid. Tabelid juhivad ühe, peamise sümptomi juurest teiste, seostuvate probleemideni ning aitavad tuvastada võimaliku algpõhjuse. Kui tõenäoline põhjus leitud, pakub raamat nõuandeid, kuidas ennast ise aidata, või soovitab pöörduda arsti poole.

Raamat on jagatud kolme ossa: eraldi on esile tõstetud laste, meeste ja naiste tervisemured. Tutvustatakse võimalikke koduseid eneseabivõtteid ja käsimüügiravimeid, kui aga arstiabi nõutamine on vältimatu, saab tabelist teada, kui kiire sellega on. Räägitakse sellest, kuidas terve püsida, kirjeldatakse analüüse ja uuringuid, mida perearst võib soovitada ning antakse soovitusi, kuhu Eestis pöörduda spetsiifilisema mure korral.

Perearst. Kodune nõustaja

Briti
Meditsiiniühing
peatoimetaja
Michael Peters
tõlkinud
Eve Rütel
296 lk
kõva köide

See on ju ainult film!

Mari Karlson

Võtad raamatu ette ja loodad, et nüüd see juhtub – sinu käes on võti maailma tarkuse, nooruse hirmude ja järelejätmatute painajate juurde. Sa saad neist nüüd lahti, sest kohe seletab hr Hitch ise, kuidas need tehtud on:

“Mina nimetan neid hirmupainajateks. Painajad on minu eriala. Hirmuunenäod iseenesest pole mind kunagi huvitanud. Painajates on palju tegelikkust.

Pimedusekartus on loomulik, aga teate, mis ma teile ütlen – tegelikult on huvitav hoopis hirm päikesevalgel, vahest sellesamas restoranis, kus seda ei oskaks oodatagi.

Hirmu polegi nii raske mõista. Eks me kõik ole lapsena kartnud. Mitte miski pole muutunud sellest ajast peale, kui Punamütsike metsas kurja hundiga kokku juhtus. Me kardame täna täpselt sedasama, mida eile. Lihtsalt hunt on teistsugune. Hirmukompleks pesitseb igas inimeses. Hirmu teeb see, mida ei näe, see, mida mõistus ette söötab, varjatu tekitab tavaliselt suuremat hirmu kui varjamatu. Ootamatu on väga tähtis. Mulle pole ilmiski meeldinud labast närvipinget tekitavad kääksuvad ukseid ega teised klišeed. Mulle meeldib teha „õdusaid“ filme. Helgelt rahulik ümbruses juhtub midagi ähvardavat. Õdus ümbrus on imehea võimalus näidata ohtu ja närvipinget.

Õppisin Poelt, et hirmu täit mõju ihule ja hingele võib kogeda ka ise ohus olemata, ehkki pärast tema lugemist polnud mul isu pimedasse minna. Ma ei tea, kas too varase lapsepõlve õõ, kui ärkasin üksinda pimeduses, oli mu lapsepõlveaegse pimedusehirmu algus või kartsin ma pimedust juba enne seda. Vastumeelsus pimeduse vastu jäi minusse. Pimedus tähendas tundmatust, aga mina olen alati eelistanud tuttavat. Kes teab, mis võib pimeduses luurata. Seda ei tahagi teada.”

Hitchcocki on kritiseeritud, et tema filmid, eriti „Psühho“ avaldavad tundliku meelelaadiga vaatajatele liiga tugevat mõju. Hitchcock vaidles vastu: „Küllap avaldab see haige vaimuga inimestele tõesti teatud mõju, aga tervele inimestele mitte. Kui ma tegin „Psühho“, arreteeriti Los Angeleses mees, kes oli tapnud kolm naist. Ta olevat öelnud, et „Psühho“ nägemine ajendas teda kolmandat naist mõrvama. Meedia küsis minult kommentaari.

“Mäletan, et kord tuli Ingrid Bergman minu juurde, ise täiesti liimist lahti. Mures, meeleteitel, pingul, romantiline, idealistlik, tundlik, emotsionaalne. Armas Ingrid. Ta võttis elu väga tõsiselt ja väljamõeldisi veel tõsisemalt. Ta ütles lausa värisedes, hääl tunnetest ramb: „Hitch, ma pean sinult oma osa kohta midagi küsima. Ma ei tunnet seda. Ma ei leia motivatsiooni...”

Ütlesin talle: “Teeskle, Ingrid. See on ju ainult film.”

Küsisin, missugust filmi ta enne teise naise mõrvamist oli vaadanud. Võib-olla oli ta enne esimese naise mõrvamist joonud klaasi piima.

Kord tuli minu juurde väike, umbes seitsmeaastane poiss ja küsis: „Härra Hitchcock, mida te „Psühhos“ vere asemel kasutate? Kas kanaverd?”

Vastasin: „Ei. Šokolaadikastet.” Poiss ütles: „Tore,” ja läks rahulolevalt oma teed. Tema sai aru, et see oli ainult film.”

Kunagi ei saa asi olla ainult filmis. Või ainult raamatus. Need, kes peavad igalt poolt otsima võtit, retsepti, lahendust, juhendit, ilmselt pettuvad, sest seda pole.

„Ma jälgin elu,” ütleb Hitchcock

„Mina isiklikult olen eelistanud elada tavalist rahulikku elu ja teha oma toimetusi, see tähendab filme. Üks Hiina vanasõna ütleb umbes nii, et on parem, kui ei pea elama huvitavat elu. Mulle meeldis teha filme põnevasse kohta sattunud mehest, aga ma ei tahtnud ise tema asemel olla.”

Nii et Hitchcock tegi lihtsate tselluloidribale ainult filme? Ja geeniuks olemise õpetus jääbki olemata?

„Lõpuks taandub kõik kliše vältimisele. Omaenda ja kõigi teiste klišeede vältimisele. Asi pole ainult selles, mida sina oled teinud. Asi on selles, mida kõik teised on ikka ja jälle ja korduvalt teinud. Tunnen vaestele tuleviku inimestele kaasa,” ütleb Sir Alfred Hitchcock.

Leppigem sellega. Ja sellega, mis on meie peas.

See on ainult film
Alfred Hitchcock
elulugu
Charlotte
Chandler
tõlkinud
Karin Suursalu
kujundanud
Villu Tammer
344 lk
kõva köide

ilmunud

Mälestusteta maja
Merike Jürjo
kujundanud
Julius Sommer
sari „Tänapäeva
romaan”
176 lk
kõva köide

On aasta 1938, laulupeoaasta. Ühes Eesti väikelinnas on loomulikult käimas kibekiire ettevalmistustöö, kui linnakesest raputab midagi täiesti ootamatut: oma majast leitakse vaikselt pensionipõlve veetva härra Sandersoni laip. Tegu paistab olevat enesetapuga, aga asja uurides leiab kohalik politsei nii mõnegi kummalise asjaolu.

„Mälestusteta maja” sai kirjastuse Tänapäev 2008. aasta romaanivõistluse kolmanda koha.

Kullisilm
Kurt Vonnegut
tõlkinud
Tiina Randus
kujundanud
Kristjan
Mändmaa
sari „Punane
raamat”
232 lk
kõva köide

„Kullisilm” on Vonneguti naljakas, ehmatavalt satiirilise pilguheit surmale ja süütusele. Keset eht-vonnegutlikku õudustekeerist – topletmõrv, surmav kiirgusdoos, pea maha raiumine, terve linna hävitamine neutronpommi abil – viib Rudy Waltz ehk Kullisilm meid hullumeelsele lunastuse ja õnne otsimisretkele. See on kuritöö ja karistuse lugu, mis paneb meid uuesti mõtlema, millesse me usume ja kes enda arvates oleme.

Päikeselisel tänavapool
Dina Rubina
tõlkinud
Veronika
Einberg
kujundanud
Kristjan
Mändmaa
sari „Punane
raamat”
424 lk
kõva köide

„Päikeselisel tänavapool” mõjub justkui ootamatu virtuosne akrobaatika kirjandustaeva kõrgeimates sfäärides; täieliku stiilivaldamise, isikupärase keelekasutuse ja teemaderingi ere näide.

Romaani tegelaste saatusi puudutavad ning vormivad armastus ja kuriteod, ane, kirm, mis võib hävitada isiksuse või viia loominguliste suursaavutusteni.

Üksildane pardike. Siilike Siim
12 lk
kõva köide

Kaks nutikat raamatut pere kõige väiksematele, ühes lugu üle tee minevast siilikesest Siimust, teises üksildasest pardikesest Mardist. Läbi raamatu ulatub näpunukk muudab ettelugemise mõnusaks mänguks nii lapsele kui ka lapsevanemale.

Laule kaugest minevikust

Mütoloogiliste ja kangelaslaulude kogumik „Edda” esindab peale islandlaste veel teistegi Skandinaavia rahvaste, laialt võttes kõikide germaanlaste ja võib-olla terve Põhjamaa muistseid pärimusi. Tegemist on käsikirjalise materjaliga, niisiis kirjandusteosega, milles on talletatud ja vormitud kunagine Põhjala rahvatarkus ja kirjutamiskunst.

Meieni säilinud Edda-laulude käsikirjaline materjal on küllaltki kasin. Eddistika alusena tuleb arvesse umbes

tosin käsikirja, pooled neist pärgamendil, uuemad paberil – kõik suuremal või väiksemal määral fragmentaarsed, üles tähendatud anglosaksi alfabeedile toetuv vanaislandi kirjas. Neist dokumentidest vanim ja kõige täielikum, seega kõige olulisem, on Kopenhaageni Kuninglikus Raamatukogus hoitav nn. *Codex Regius* 2365, mis sisaldab kolmkümmend seitse iseseisvat, siduvat või seletavat laulu ja lugu.

Codex Regius’es esinevaid laule kohtame – osalt või tervenisti – teistselgi käsikirjades. Neile lisandub küm-

mekond sisult, värsiehituselt ja stiililt analoogilist pala vana-islandi muudest ülestähendustest (tuntud ka koondnimetusena *Eddica minora*). Neid kõiki nimetatakse Edda-lauludeks või Edda-luuleks.

Käesolev tõlge on tehtud Herman Lüningi tekstiväljaandjärgi. Tõlkimisel on eelkõige püütud tabada poolstroofide ja stroofide sisulist olemust ning alles seejärel keelest, kõlast ja muusikast tingitud vormilisi nõudeid. Niisiis on taotletud ka originaali tõlke värsivärsilist vastavust.

Vanem Edda
tõlkinud Rein Sepp
kujundanud Andres Tali
320 lk, kõva köide, ümbrispaaber

„TEA entsüklopeedia” sai uue peatoimetaja

„TEA entsüklopeedia” akadeemiline kolleegium kinnitas „TEA entsüklopeedia” peatoimetajaks Raul Kilgase. Uue peatoimetaja töö hõlmab tihedat koostööd teadlaskonnaga ning suure teose kõrge taseme kindlustamist.

Ilo Kirjastuse peatoimetajana töötanud Kilgase uude ametisse määramine on üks esimesi olulisi samme hiljutiselt liidetud TEA ja Ilo kirjastuste sünergia tekkimisel. Raul Kilgas on varem töötanud Maalehe, Eesti Entsüklopeediakirjastuse ning „Eesti entsüklopeedia” peatoimetajana.

ilmunud

Let's Start Business

Inglise ärikeelega õppekomplekt kesktasemele
Nora Toots,
Dia Virkus
kunstnik
Kädi Rist
248 lk
pehme köide
kaasas audio-CD

„Let's Start Business” käsitleb kõiki olulisi äriavaldkondi, alustades äriideest ja lõpetades hoiustamise ja investeerimisega. Kasulik õppematerjal ingliskeelses asjaajamises kasutatavate terminite, väljendite ja suhtlusreeglite omandamiseks.

ilmumas

Berlitz reisijuht. Austraalia

tõlkija Virgo Siil
toimetaja
Helen Korol
256 lk
pehme köide

Käepärases taskuformaadis reisijuht annab selge ülevaate Austraalia peamistest vaatamisväärsustest. Lisaks rohketele looduslikele huviväärsustele sisaldab raamat ajaloolist taustainfot, jagab vaba aja veetmise ja sportimisnõuandeid ning õpetussõnu söögikohtade valikul. Raamatust leiab praktilisi reisinõuandeid nii viisa taotlemiseks kui ka suurepäraseid hotelli- ja restoranisoovitusi.

Kas TEAte?

TEA Kirjastusel on kokku ilmunud 30 reisijuhti, millest mitmete konsultandid on väga tuntud inimesed. Kes on New Yorgi reisijuhi konsultant?

- Maire Aunaste
- Neeme Raud
- Jüri Luik

Vastused saatke TEA Kirjastusse meili teel info@tea.ee või postiaadressil Liivalaia 28, Tallinn 10118. Kolm õigesti vastanut saab auhinnaks kolm Berlitz sarja reisijuhti omal valikul. Võitjate nimed avaldatakse TEA koduleheküljel www.tea.ee.

Õige vastus oktoobrikuu küsimusele: „TEA entsüklopeedial” on 267 autorit ja koostajat.

„TEA e-Entsüklopeedia” on kõikjal sinuga

Koos „TEA entsüklopeedia” 1. köite ilmumisega avanes ka e-Entsüklopeedia ehk entsüklopeedia internetiversioon, millest on kujunemas suurim ja pidevalt täienev eestikeelne teabevaru. Tegemist on üldentsüklopeediate uue põlvkonnaga, mis pakub Eesti lugejale emakeelset teavet maailma kohta kogu tema rikkuses. „TEA e-Entsüklopeedia” lühiversioon on tänagi kõigile huvilistele avatud.

e-Entsüklopeedia ei ole omalaadsete seas esimene, ent on nende hulgas kõige uuem. Seetõttu on see teistest interneti-entsüklopeediatest, mis loodud aastaid tagasi toleaegeid tehnoloogiad kasutades, sammu võrra ees. e-Entsüklopeedia tegemisel saime alustada nõ puhtalt lehelt, küll mitte jalgratast uuesti leiutades, kuid kõige kaasaegsemate infotehnoloogiliste võimaluste abil seda piltlikult öeldes osadeks võttes ning uuesti ja täiustatult kokku pannes.

e-Entsüklopeedia põhiosaks on artiklid

Entsüklopeedia põhiosa moodustavad artiklid, mis oma viitelinkide, suurendatavate piltide ja geograafiaartiklite puhul ka interaktiivsete kaartidega pakuvad võimalusi, mida paberandjal väljaannete puhul eksisteerida ei saagi. Artikliaknas avaneb ka multimeediagalerii koos kogu artiklis viidatud illustratiivse materjaliga.

Teksti sees on sinisega tähistatud viitelinkid teistele artiklitele, samuti asuvad paljude artiklite lõpus hüperlingid teemaga seonduvatele interneti-aadressidele ja geograafiaartiklites viited interaktiivsetele kaartidele. Näiteks on Adavere alevikku kirjeldavas artiklis link Adavere mõisa artiklile, Adavere põhikooli ja Põltsamaa valla kodulehtedele ning Adaverele interaktiivsel kaardil.

Aabitsa tähendust ja ajalugu käsitlev artikkel annab terve hulga toredaid pilte vanadest aabitsatest, lugemissoovitusi ja internetiallikaid, mille abil teemasse veelgi põhjalikumalt süüvida.

„TEA e-Entsüklopeedia” annab rohke pildimaterjali, interaktiivsete kaartide ja tabelite ning multimeedia-, video- ja audiomaterjali abil igast artiklist kiire ja ülevaatliku pildi. Illustratsioon Ervin Bernhardt

Interaktiivsed tabelid annavad ülevaatliku pildi

Mitmed e-Entsüklopeedia moodulid aitavad teavet kiiresti ja ülevaatliselt leida. Ühe huvitavamana nende seas võiks välja tuua interaktiivsed tabelid, kus saab valikmenüüde abil ainsa pilguga ülevaate, missugustes rahvusvahelistest organisatsioonides üks või teine riik kuulub ning milliseid riigikeeli seal kõneldakse, uurida riigi sümbolikat ja põhianimeid ning kuulata hümmi. Väljatöötamisel on floorat ja faunat käsitlevad tabelid jpm.

Interaktiivse atlase abil maakerale tiir peale

Koostöös AS REGIO-ga on välja töötatud tervet maailma hõlmav inter-

aktiivne atlas ehk navigeeritavate ja otsingumootorit sisaldavate kaartide kogu, millele on esialgu kantud maailma tähtsamad paigad ja linnad, ning kuhu peatselt lisanduvad „TEA entsüklopeedias” käsitletud geograafiamärksõnade (sh riikide) üksikasjalikud kaardid, teemakaardid, lingid artiklitele ja palju muud. Põhjalikult on esitatud ka Eesti kaardid. Kaardidel on näidatud näiteks valdade ja maakondade piirid, külade ja linnade asukohad.

Kronoloogiamoodul sisaldab kõigi e-Entsüklopeedias avaldatud isikuartiklite tähestikulist loendit koos sünni- (ja surma-) daatumitega. Lisandumas on ajaloosündmuste, leiutiste ja muud kronoloogiad.

e-Entsüklopeedia piiramatud võimalused

Erinevalt paberandjal entsüklopeediast ei ole e-Entsüklopeedia artiklite arv ega maht piiratud, mis võimaldab esitada veel ulatuslikumat teavet ning kajastada viimaseid arenguid kõigis inimtegevuse valdkondades. Artiklitele lisatav multimeedia-, video- ja audiomaterjal, panoraamfotod ning kolmemõõtmelised mudelid on edasi antavad vaid arvuti vahendusel ja muudavad materjaliga tutvumise põnevaks seikluseks internetimaailmas.

Täna on e-Entsüklopeedias avaldatud märksõnad vahemikus „a” kuni „Alžeeria”, mis hõlmab kogu esimese köite materjali. Märksõnade valik on põhjalikum senistest eestikeelsetest entsüklopeediatest, see täieneb igakuiselt ja on trükitud ilmuvast teosest alati ees. Lähiajal on e-Entsüklopeediasse lisandumas ulatuslik ja rikkalikult illustreeritud artikkel Ameerika Ühendriikide kohta. Tähestiku lõpuni jõutakse hiljemalt 2012. aastal. Seega on „TEA e-Entsüklopeedia” kiireim ja ülevaatlisem võimalus saada usaldusväärset eestikeelset infot.

Lugejate väärtuslik panus

„TEA e-Entsüklopeedia” pidevale uuendamisele aitab kaasa võimalikult laia lugejaskonna kaasamine entsüklopeedia kaasajastamisse. Iga artikliga tutvumise järel on kasutajal võimalik saata ettepanek entsüklopeedia toimetusele, kus arvamusi, täiendusi ja vajaduse korral ka parandusi kaalutakse ning entsüklopeedia uuendamisel arvesse võetakse.

TEA Kirjastus on lugejate tagasisidet väga huvitatud, pidades sel viisil lisanduvaid ettepanekuid ja nõuandeid e-Entsüklopeedia koostamisel ja täiendamisel oluliseks lisaväärtuseks. Nõnda sünnibki entsüklopeedia toimetuse ja heade lugejate koostöös põhjalikem ning usaldusväärsem eestikeelne teatmevaru.

TEA, kust leida päikest!

Gerly Jostov

Tas on kätte jõudnud vihmased ja sompus sügisilmad ning karge talvigi pole enam mägede taga. Kodumaise pea pidevalt pilvise ilma taustal hakkavad paljude eestlaste mõtetes tahes-tahmata mõlkuma reisiplaanid, sest vähemalt kord aastas otsib üha rohkem inimesi väljundeid tööpingete maandamiseks, energia laadimiseks ning uute kogemuste omandamiseks. TEA Kirjastusel on selleks puhuks välja pakkuda peaaegu kõigi meelissihtkohtade reisijuhte laialt tuntud Berlitz sarjast, kust leiab endale toreda reisikaaslase ja väärt abimehe nii tudengist seljakotirändur kui edukas ärimees.

Inimesed on hakanud reisima väga erinevatel põhjustel ja nii on muutunud ka nende vajadused uue teabe osas – kui varem piirduti ehk minimaalse informatsiooniga, siis nüüd

tehakse kindlasti korralik taustauuring plaanitava reisisihti kohta ning üha vähem jäetakse juhuse hooleks. Siinkohal ongi väärt abimeheks ka Berlitz reisijuhid, mis aitavad võrral maal kenasti hakkama saada, tutvustades sihtmaa kultuuri ja kombeid ning soovitades rännumehele tuntumaid vaatamisväärsusi.

Formaadilt väike, kuid sisult mahukas reisijuht annab peale tähtsamate paikade vaatamisväärsuste tutvustamise ka lühiväljendite ajaloo ja kohalikest inimestest ning sihtmaaga seonduvatest faktidest, mis tekitab huvi nii võhikus kui juba kogenumas reisijas. Peale selle on pisikeses raamatu kaante vahele mahutatud ka minisõnastikud olulisemate väljenditega, mille praktiseerimist saab edukalt kasutada kas või soovitatud restoranides toitu tellides. Oma käepärasuse poolest on Berlitz reisijuhti aga hea taskusse pista ning vajadusel olulisi asju ikka ja jälle uuesti üles otsida.

TEA Kirjastuse Berlitz reisijuhtide sarjas on viimaste aastate jooksul ilmunud koguni 30 reisijuhti. Nende abil saab end kindlalt tunda maailma kõige erinevamate paikades alates Vilniusest ja lõpetades Taiga.

Kes juba kord reisisiikuga nakanutud, sel enam pääsu pole – ikka tahaks oma maadevastusretkedel üha uusi ja huvitavaid sihtkohti otsida.

Ärge siis unustage Berlitz reisijuhti nõuandjaks ja harivaks seltsiliseks kaasa võtta!

Piret Mildebergi pildid sünnivad rõõmu ja mõnuga

Asa ilmus TEA Kirjastusel „Eesti lasteluule kuldraamat”. Sellest – ja mitte ainult – vestlesid kuldraamatu kunstnik Piret Mildeberg ja Olivia Saar.

Alustame meie jutuaajamist sinu Kadrina vallas asuvas maakodust. Milliseid mõtteid ja elamusi pakub see ühelt poolt avarate põldude ja teisalt võimsa metsamüüri piiratud paik kunstiloominguks?

Ennekõike rahu ja vaikust (kui muidugi lähedal asetseval polügoonil parajasti hirmsat sõda ei peeta!). Pidevalt muutuvaid looduse värve ja olekuid, mida maal on aega tähele panna. Siin ei ole ka kiusatusi, mis töö juurest eemale meelitaksid. Teatrid, kohvikud, kino ja kaubanduskeskused – neid siin 25 kilomeetri raadiuses pole.

Millest on tingitud sinu, linnas kasvanud lapse huvi ja kiindumus maa-elu vastu?

Minu linn oli Nõmme – sealsed pargid ja metsakesed, oma koduaed. Ja kiindumus polegi niivõrd maa-elu, vaid loomade, putukate ja taimede vastu, kõige elusoleva vastu, keda on maal kindlasti rohkem kui asfalteeritud linnas. Rohimises ja lehmapidamises olen absoluutselt saamatu. Olen pigem vaatleja kui usin toimetaja, sellised aga surevad maal lihtsalt nälga. Õnneks oskan mina vaadeldavaid ka joonistada ja illustreerimises kasutada.

Jutusta palun oma esimese lasteraamatu illustreerimistööst.

Minu esimene tõsine illustreerimine ja kujundamine oli 35 aastat tagasi, kui asusin lõpetama Tallinna 24. keskkooli. Kaheksavärvi-šabloontrükkis raamatut jõudsingi trükkida vaid kaks eksemplari. See lõputöö oli Leida Tigase „Vares keedab hernesuppi”. Järgmiseks oli samuti üleni ise tehtud raamat – August Jakobsoni „Konn”. Seitse sügavtrükitehnikas illustreerimise ja täht-tähelt ise tinalaos laotud ning kunstiinsti-

Piret Mildeberg Tartu mänguasjauuseumis panemas üles näitust „Pirrusse hampelmännid”. Foto erakogust

tuudis 25 eksemplaris trükitud raamat, millega lõpetasin 1984. aastal graafika eriala. Paralleelselt aga illustreerisin oma esimest päris raamatut, kirjastuses Valgus välja antud Pilvi Üllaste „Lugu kahest vereliblast”. Nüüdseks olen illustreerinud üle 30 raamatu.

Sinu äsja lõpetatud ja ühtlasi seni suurim töö on „Eesti lasteluule kuldraamatu” piltide joonistamine ja kujundamine. Kas sellise mahuka, 288-leheküljelise eesti lasteluule paremikku koondava raamatu illustreerimine erines tunduvalt varasematest töödest? Millele asetasiid pearõhu?

Erines muidugi oma mahu ja ka sisu poolest – ikkagi 333 kõige paremat lasteluuletust, igas luuletuses oma mõte ja lugu. Neid ühte raamatusse sõbralikult kokku panna, ilma et ühe mõju teist ei tapaks, oli raske, aga huvitav ülesanne. Pearõhk ongi sellel, et igal luuletusel oleks oma füüsiline ja mõtteline ruum, revii. Et armastan väga joonistada,

pidin end tihti tagasi hoidma, jätma luuletustele õhku, et mitte värvidega sõna jõudu lahjendada. „Alguses oli sõna...”

Kuldraamatus on luuletused jaotatud seitsmesse tsüklisse. Kuidas õnnestus temaatiliselt erinevatest luuletustest teose tervikpilt luua?

Selle raske töö oli õnneks ära teinud koostaja Reet Krusten. Luuletuste järgnevuses on oma loogika. Kuna tege mist on tõesti väga heade värssidega, ei olnud töö selle raamatuga vaimset raske, makett n-ö jooksis hästi kokku. Pildid sündisid rõõmu ja mõnuga. Raamat ise on oma ilme saanud suuresti tänu Epp Margustele, TEA Kirjastuse kunstilisele toimetajale, kes hea nõu ja lahke abiga aitas kujundamise käigus paljut parandada ja muuta.

Mida pidasid oluliseks kuldraamatus erilisel esile tõsta?

Minule olid raamatus esmatähtsad

luuletused, kümnete tarkade inimeste huvitavad mõtted. Minu jaoks ei peagi see raamat olema ilus pildiraamat, vaid pigem põnev ja erinev. Et iga lehekülge keerates oleks huvitav vaadata ka järgmist, sest luuletused on niigi erinevad ja head!

Kuidas sina kui kogenud lasteraamatukunstnik hindad tänast eesti lastekirjanduse seisu? Mis sind selles valdkonnas rõõmustab?

Minu meelest läheb eesti lastekirjandusel praegu enneolematult hästi (ptüü, ptüü!). Vanad tegijad saavad end ilmutada ja on noori tugevaid loojaid, seda nii kirjanike kui ka kunstnike poolt. Trükkivaliteet on üsna stabiilselt kõrge ning mitmed suured kirjastused on julgenud tömahuka ja kalli lasteraamatuga jännata. TEA Kirjastuse lasteraamatute sarjad on selles osas enneolematu julgustükk! Eesti laps saab üles kasvada eesti kirjanike ja kunstnike loodud raamatute seltsis.

Paul-Eerik Rummol ideid jagub

Eve Leete

Hiljuti olin lasteüritusel, mille korraldaja luges ette Paul-Eerik Rummo ühe luuletuse, lisades, et see on pärit ajast, mil austatud riigikogulane veel lastele kirjutas.

Tõele vastab, et Paul-Eerik Rummolt on sel aastal ilmunud tervelt kolm lasteraamatut: „Kui lähed teele koidu eel”, „Aknalaua Juss ja sõbrad” ning „Lakkhundikese jutud”. Esimene neist on päris uus, teine 2002. aastal Nukuteatris etendunud jõulunäidend, „Lakkhundikese juttudes” peituvad aga lisaks 1975. aastal ilmunud pahupidi-muinasjutu-raamatu „Kokku kolm juttu” lugudele kolm uut samas võtmes lugu.

„Kui lähed teele koidu eel”, mis autori arvates sobib koguperelek-

tüüriks, koosneb ligi kolmekümnest sisult ja vormilt erinevast luuletusest. Imetletav on kirjaniku sõnaseadmiskunne ja teemade valik: kui mõni pala võib esile kutsuda spontaansed naurupursked, siis teine paneb tõsiselt mõtlema.

„Aknalaua Juss ja sõbrad” erineb teistest jõuluraamatutest oma uude lähenemise tõttu: tavaliselt on seesuguste raamatute peategelased päkapikk või jõuluvana, Rummo näidendis on selleks aga hoopis suss, kes ei saa aru, miks ta oma paarilisest lahutati ja aknalauale külmetama tõsteti. See imekaunitest piltide, sõnamängulise keele ja huvitava süžee raamat sobib (ette)lugemiseks ka neile, kes näidendi vormis tekstidesse eelarvamusega suhtuvad.

Äsja ilmunud „Lakkhundikese jutte” soovitaksin lugeda nii väikes- tel kui ka suurematel muinasjutusõp-

radel, kindlasti leiab igaüks sellest poole tosina looga raamatust oma lemmiku. „Iga asja tasub vaadata mitme nurga alt, nii on elu huvitavam,” on autor „Lakkhundikese juttude” saatteks öelnud.

Esile tõstmist vääriavad Paul-Eerik Rummo raamatute illustreerimised: Maarja Vannase pildid raamatule „Kui lähed teele koidu eel” on rahulikud ja pastelsed, Ülle Meistri omad raamatus „Aknalaua Juss ja sõbrad” lõbusalt lapsepärased, „Lakkhundikese jutte” täiendab aga Jüri Mildebergi isikupärane graafika. Tasub mainimist, et kirjanik on kõigi illustraatorite tööga väga rahule jäänud.

Loodetavasti ei lase jõuliselt lastekirjandusse naasnud Paul-Eerik Rummo sulel rooste minna ning leiab riigitöö kõrvalt aega lastele veelgi kirjutada. Ideid näib tal jätkuvat.

Paul-Eerik Rummo.

Foto Kalev Tomingas

ilmunud

Aknalaua Juss ja sõbrad

Paul-Erik Rummo kunstnik

Ülle Meister

40 lk

kõva köide

Näidend „Aknalaua Juss ja sõbrad” on lugu ühest sussist ja tema sõpradest, kes ööpimeduse varjus oma elu elavad ja kõige ümbritseva vastu huvi ilmutavad. Juss ei taipa, miks ta peab jõuluajal just aknalaul passima.

Eesti jõulumuinasjutte

Kuu ja tähed

kuusepuul kunstnik

Priit Rea

96 lk

kõva köide

Põnev jõuluraamat koondab suure osas seni ilmunud muinasjutte. autoriteks meie tuntud kirjanikud Lehte Hainsalu, Heljo Mänd, Aidi Vallik, Rein Pöder, Heiki Vilep, Teet Kallas, Kalju Saaber, Henno Käo, Elar Kuus ja Vanda Sõelsepp.

Päkapikk, kus peidad end?

kunstnik

Tiina Mariam

Reinsalu

40 lk

kõva köide

Kogumikus on luuletusi päkapikkude ja jõuluvana tegemistest, suusa- ja uisusõidulusti ning lumesõjamõllul. Toredad luuletused tuntud eesti autoritelt.

Heinakübar, Viltuss ja päkapikk

Sinikka Nopola,

Tiina Nopola

tõlkinud

Reet Grosberg

kunstnik

Karel Korp

112 lk

kõva köide

Katlatkoskede pere teeb ettevalmistusi jõuludeks, valmistab traditsioonilisi jõulutoite ega unusta ka vaeseid. Vaar räägib loo vanas kuuris elanud päkapikust, keda tuleb meelitada maitsvate roogadega.

Kas TEAte?

Igal aastal on Heljo Männilt ilmunud üks jõulukalender: Karumemme, Karutaadi, Rebase-Riho ja Leelo Leevikese. Mis on Leelo Leevikese jõulukalendri kingitus igale metsaelanikule? Kas:

- kott piparkooke
- luuletus
- jõuluraamat

Vastused saatke TEA Kirjastusse meili teel info@tea.ee või postiaadressil Liivalaia 28, Tallinn 10118. Õigesti vastanute vahel loositakse välja kaks Leelo Leevikese jõulukalendri CD-d ja raamatut ning kümme 2009. aasta Mõmmikalendrit. Võitjate nimed avaldatakse TEA koduleheküljel www.tea.ee.

ilmunud

Ameerika. Idaranniku pilvelõhkujatest metsiku lääne kanjoniteni

Priit Pullerits
200 lk
pehme köide

Ajakirjanik Priit Pullerits selgitab meile, eestlastele, mis see kauge Ameerika õigupoolest on. Kõigest sellest oskab ta jutustada nii kaasakiskuvalt ja haaravalt, et kodusel diivanil lugedes tundub, nagu oleksidki juba Times Square'il või Grand Canyonis. Seega ettevaatust – raamat viib lugeja Ameerikasse ka vastu tema tahtmist!

Lapsepõlvlood

Reet Made
240 lk
kõva köide

Kuna lapsepõlvluu ja sealt kaasa tulnu on inimese kujunemises nii määrav

ja huvitav, tekkis raadioajakirjanikul Reet Madel 1995. aastal mõte teha raadiosaadete sari, kus tänased tuntud ja tunnustatud inimesed jutustavad oma lapsepõlvest ja kooliaastast. Aastate jooksul jagasid saates „Lapsepõlvetu” mälestusi paljud kirjanikud, kunstnikud, muusikud, näitlejad, teadlased, poliitikud, sportlased jt.

Maru maitsev maailm

Aasta helelillas köögis
Maru
180 lk
kõva köide

Ühes helelillas köögis, ühes tavalises majas elab

täiesti tavaline tüdruk, kellele meeldib aknal kõlkuda ning kaardistada hiire jälgi lumel. Üle kõige aga armastab see tüdruk süüa teha. Tema arvates on punasesõstratort maailma parim ning kudumine tee pehmesse mullimaailma. Tüdruku nimi on Maru ja ta ihkab nakatada inimesi toiduusku, tõmmata maitsete muinasjuttu, võluporgandite aeda ja vaarikate kuningriiki.

Pidulikud pühapäevalõunad

Indrek Kivisalu
160 lk
kõva köide

Kaunis kinkeraamatus on 13 pidulikku kolme- kuni

viiekäigulist lõunamenüüd Eesti Vabariigi presidendi peakokalt Indrek Kivisalult. Lisaks aastaegade järgi jagatud peomenüüdele leiab siit autori näpunäiteid lauakatmiseks, toidu serveerimiseks, salvrätide voltimiseks jmt.

Kõik peomenüüd on varustatud põhjalike retseptide ja piltidega igast roost. Veinisoovitused sommeljeelt Imre Uussaarelt.

Armastus käib kõhu kaudu

Liis Sillaste-Toots

Nüüd juba ise lapsevanemaks saanute emad-vanaemad ei kippunud ega kipu ka praegu just sageli kuulutama: „Ma armastan sind, lapsuke!” Küll aga võis nende suust alati kuulda kutsut: „Lapsed, sööma!” Kui nüüd juba omaette elavad lapsed vanemate juurest tagasi oma koju lähevad, on emad-vanaemad kärmed küsima: „Kas te ikka moosi võtsite kaasa?” Toidu valmistamine on üks võimalus näidata hoolimist ja armastust. Ja kahtlemata on see kõige maitavam viis seda teha.

Paljud meie lapsepõlve ereda-dest mäletustest on seotud toiduga. Vanaema küpsetatud sai ja tema keedetud hapukapsasupp. Onu praetud küüslauguleivad. Ema ja onunaise valmistatud maailma kõige maitavamad kana- ja sealihakonservid (poest ei olnud ju midagi saada!). Ema tehtud marineeritud seened ja nendega kaunistatud pisikeste võileibade populaarsus klassiõhtutel.

Vanaemade ja emade väärtuslikud kogemused

Kui me onulastega suviti maale läksime, armastas vanaema ikka öelda: „Ei hakka mina teile siin mingisuguseid pipstükke tegema.” Ning siis valmistas meile oivalisi suppe ja kastmeid, praadis pannkooke ja küpsetas juba mainitud saia.

Ema lisas meie lapsepõlve roogadele rahvusvahelisust – tänu temale said tuttavaks seljanka, rassolnik ja oblikasupp, samuti külm hapupiimasupp, pilaff, krustaadid, meie uue aasta traditsiooniline magustoit Baieri kreem ning paljud teisedki põnevad soolased ja magusad toidud.

Lapsed on rõõmsad abilised ka köögis

Tänapäeval on kõigil elu kahtlemata kiirem ja vanaemadki tihtipeale veel tööl. Aga vähemalt mõnikord, kas või nädalavahetustel, tasub võtta aega maitstva koduse toidu valmistamiseks. Lapsed on alati rõõmsad, kui saavad toimetada koos vanematega. Ning köögis on palju asju, mida tasapisi tegema hakata. Kaheaastane võib kas või loor-

Maitsev söök, hea seltskond ja mõnus meeleolu kuuluvad kokku. Illustratsioon raamatust

berilehe supipotti visata ning tunneb end nii suure ja tähtsana, sest aitas ju ema või isa.

Oma lapsepõlvele ja lastele mõeldes tahtsime teha sellise kokaraamatu, millest oleks rõõmu kogu perele. Emadised leiavad raamatus tutvustatud kümne riigi köögi retseptide hulgast kindlasti midagi uut ja põnevat, mida lastele süüa pakkuda. Suuremad lapsed (alates umbes 10. eluaastast) hakkavad juba iseseisvalt vaarutama ning lähemate ja kaugemate maade köökide lühitutvustused võiksid just neile huvi pakkuda.

Algajatele kokkadele mõeldes oleme raamatu algusse sättinud ka kok-

kuvõtliku ja illustreeritud jutu sellest, mida on köögis toimetades hea meeles pidada. Pisut väiksemad lapsed on köögis oma võimete piires abiks ja võivad näiteks emale-isale retsepti ette lugeda või aidata koostisaineid kokku otsida. Kõige pisemad vaatavad mõnuga vahvaid loomi, kes piltidel toimetavad.

Tegelikult leidub piltidel küll vaatamist (ja tänu jutumullidele ka lugemist) kõigile. Fotodega illustreeritud kokaraamatus näeb lugeja seda, milline peaks valmis toit olema. Meie raamatus aga jutustab iga pilt mõne lustaka loo valmistatava söögi või selle päritoluriigi kohta.

Loodame, et nii tekib köögis õdus

Prantsuse, Itaalia, Maroko, Kreeka, Saksamaa, Venemaa, Inglismaa, India, Soome või Eesti õhkkond ning üheskoos kokkamine sujub rõõmuga.

Lapsed, sööma!

Maitsvat toitu laast ilmast
Kertu Sillaste
Liis Sillaste-Toots
84 lk
kõva köide

Suurepärase kindakirjaraamat

Siire Vanaselja

Käsitöö peatoimetaja

Kärt Summataveti ja Rosaali Karjami *alias* Kihnu Roosi ühistöös sündinud raamat on käsitööhuvilise jaoks tõeline maiuspala, mitmekihiline ja hõrgult ehe sealjuures.

Raamatu põhiosa moodustavad unikaalsed kindakirjad kuuluvad Kihnu pärimuskultuuri osana UNESCO suulise ja vaimse pärandi nimekirja. Kaugeltki mitte kõik saare kindakirjad pole raamatu kaante vahele jõudnud, kuid need 110, mida tutvustatakse, annavad üsna tervikliku ülevaate Kihnu kindakirjade mitmekülgselt maailmast.

Kui pealkirja järgi võiks arvata, et tegu on üht maanurka iseloomustavate mustrite koguga, kust käsitöötajate uut eset kuduma hakates põnevaid ja seni kasutamata motiive leida võib, siis juba pealiskaudsel lehitsemisel saab selgeks, et süsteemis „mustrid kommentaari-dega” üles ehitatud raamat on midagi sootuks enam!

Päris alguses saab lugeda Kihnu kudumikultuuri kujunemisest ning Roosi elust ja tema käsitöökoogu sünnist; seejärel antakse sõnaseletuste ja kirjade kasutamise põhimõtete kaudu kätte võtmed kindakirjade lugemiseks ning kasutamiseks.

Edasi tulevad üksteise järgi uue- mad ja vanemad kindakirjad. Tänu Roosi kommentaaridele avanevad kirjade „elulood”, nende päritolu, kujunemine ja muutumine ajas. Laiemalt võttes annavad aga mustrid ise, lisatud saatesõnad, motiivide nimed ja muu taustainfo meile aimu tervete põlvkondade mõttemaailmast, ilumeelset, traditsioonidest ja tõekspidamistest.

Küllap jagub raamatus avastamisrõõmu ja äratundmist kihnlastele

endilegi. Neile aga, kes kihnu mustritega pole varem lähemalt kokku puutunud ning kihnu kudumeid vaid *troide* ja vahest ka mõne kindla värvikombinatsiooni ja mustrimotiiviga seostavad, pakub see võimalust süvitsi tutvuda ühe omanäoliseima kultuurinähtusega eesti käsitöömaastikul.

Kihnu Roosi kindakirjad

Kärt Summatavet
124 lk
kõva köide

Filosoofilised mõttekäigud koos lastega

Egle Säre

laste filosoofiapedagoog

Raamat on praktiline ja pakub võimalust viia end kurssi lastega filosoferimise tehnikatega ja nende vajalikkusega ning vaatleb lastega filosoferimise võimalusi kodus, lasteaias ja koolis. Kuna raamat sisaldab palju näiteid ja ideid, siis on ta asendamatu abimees igale lapsevanemale ja pedagoogile nii lasteaias kui ka algkoolis. Arutlemine koos lastega toob süra silmisse, ja mitte ainult lastele, vaid ka täiskasvanutele. Ja mis kõige tähtsam – niimoodi rõõmsalt ja mängeldes omandavad lapsed olulisi oskusi ja tähtsaid teadmisi, sest elus saavutatakse edu ikka eseseisvalt mõeldes ning oma südant ja sisemist tahet järgides.

Mis on lastega filosoferimine?

Tegelikult räägime me iga päev vaid praktilistest küsimustest. Filosoofilises vestluses keerleb küsimus aga ümber suurte ja oluliste teemade: kuidas peaksime kohanema selles keerulises muutunud maailmas? Kuidas leida elu mõte? Kas me kõik ükskord sureme? Filosoferimine on kunst õigel momendil õigeid küsimusi esitada.

Filosoferimine muudab lapse mõtlemise paindlikumaks. Lastega filosoferides on meil võimalus ennetada tihti ette tulevaid probleeme lasteaias ja koolis: narrimine, kiusamine, vägivald, ropendamine jne. Filosoferides õpivad lapsed end paremini väljendama ja seega ka vähem rusikaid kasutama. Põhjusi uuritakse ja tagajärgede üle arutletakse neutraalsel pinnal arenevates diskussioonides. See panebki lapse lõpuks mõistma, mis on õige ja mis vale.

Huvitav nii suurtele kui ka väikestele

Filosoferimine ei ole kindlasti mitte kuiv teooria – see on tegevus, kus lapsed arutlevad eluliste küsimuste üle:

Lastel on väga palju küsimusi – nad tahavad kõike teada ja kõigest aru saada. Miks mitte arutada koos lastega suuri ja tähtsaid elulisi küsimusi?

mis on õnn, mis on sõprus, kui palju on lõputult, aga ka: mis on aeg, kust tulevad tunded, mis on viha, mis on julgus jne. Filosoferimine on vahend isiksuse ja mõtlemise vabaks arenguks, andes aga ka võimaluse integreerida erinevaid õppeaineid üheks tervikuks.

Sokraatiline küsimismeetod

Sokraatiline küsimismeetod tähendab küsimist küsimuse kohta. Küsimine vastamise asemel.

Tavaliselt me kiirustame liialt ruttu vastuseid andma. Aga vastused on mõtlemise pidurid. Avatud vastuküsimine lubab lapsel ja ka täiskasvanul

oma lapse kohta palju rohkem avastada. Mis sa ise arvad, mis need tähed olla võiks? Või: miks sa seda küsid?

Eestis on sokraatiline küsimismeetod (filosoferimise peameetod) tundmatu, kuid mõnel pool Euroopas ja Ameerikas on filosoferimisest saanud juba õppetund. Käesolev raamat annab hea ülevaate filosoferimise tehnikatest.

Traditsiooniliselt on sellel teel abivahendiks olnud mõistus, aga lastega filosoferimisel ainuüksi sellest ei piisa. Mõistuse kõrval on vajalikud ka silmad, käed ja süda (tunnetus – tunded).

Kui me õpime ise ja õpetame oma lapsi kasutama sokraatilist meetodit, siis aitame lastel kasvada hoolikateks, mitmekülseteks, iseseisvalt mõtlevateks inimesteks, kes oskavad vastustundlikult ja julgelt tegutseda. Ja seda viimast soovime me kõige enam just siis, kui meie lapsed on jõudnud teismeliseikka ja asuvad n-ö maailma vallutama.

Õpetame lastele loomingulist mõtlemist

Lastel on väga palju küsimusi – nad tahavad kõike teada ja kõigest aru saada. Miks mitte arutada koos lastega suuri ja tähtsaid elulisi küsimusi?

Et filosoofilised vestlused ei jääks juhuslikeks, kutsun kõiki lapsevanemaid ja pedagooge üles õppima ja kasutama filosoferimise tehnikaid. Kui vanemad oma lapsi paremini kuulavad, õpivad ka lapsed automaatselt paremini kuulama. Kuid ainuüksi kuulamisest ei piisa, vaja on teguviisiid ja käitumine läbi mõelda, diskuteerida – ja neid tehnikaid õpetab just lastega filosoferimine.

Väikesed filosoofid

Eva Zoller
tõlkinud
Egle Säre
80 lk
kõva köide

ilmunud

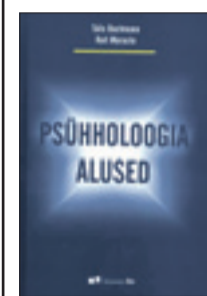
Hispaania keele grammatika

Katrin Ruukel,
Katrin Tikko
334 lk

pehme köide

Huvi hispaaniakeelsete maade ja nende kireva kultuuri vastu suureneb Eestis iga aastaga. Raamatukeses on hispaania keele põhireeglid esitatud võimalikult lihtsalt, pidades silmas algajat õppijat. Samas on lisatud rohkesti detaile, mis võivad pakkuda huvi ka filoloogidele. Miniteatmiku aluseks on võetud keelekasutus Hispaanias.

Lisaks on oodata veel soome keele grammatikat ja jaapani keele grammatikat.

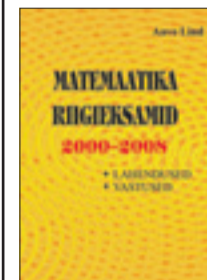
Psühholoogia alused

Talis Bachmann,
Rait Maruste
352 lk

kõva köide

Ilmunud on juurdetrükk väga populaarsest ja oodatud raamatust, mis annab ülevaate algteadmistest teaduslikus psühholoogias. Raamatu autorid on omal alal rahvusvaheliselt tuntud ja tunnustatud autoriteedid Talis Bachmann ja Rait Maruste.

Autorid ootavad lugejateks üliõpilasi ja ärksameelseid gümnaasiumiõpilasi, aga ka kõiki teisi psühholoogiahuvilisi. Psühholoogiat üldainena õppivatele tudengitele on see peamine õppevahend, kuid raamatust saavad kasu ka psühholoogiale spetsialiseerunud üliõpilased – lisaks ABC-le on seal toodud täiendavat materjali, mida tavaliselt ei leia ka rahvusvahelistest õpikutest. „Psühholoogia aluseid“ üldhuvi rahuldajana kasutajad leiavad teavet ja mõtlemisainet paljudel teemadel, alates teadvusevälisest teabetööst lusest ja lõpetades isiksuse intelligentse ning psühholoogilise mõjutamise teemadega.

Matemaatika riigieksamid 2000–2008

Aavo Lind
Lahendused ja vastused
188 lk

pehme köide

Gümnaasiumi mateemaatika riigieksamite ülesannete kogumikus on aastail 2000 kuni 2008 Eestis toimunud mateemaatika riigieksamite põhi- ja tagavaravariantide ülesanded koos lahendustega ja vastustega.

Raamat on mõeldud kasutamiseks riigieksamiks valmistujatele, aga ka õpetajatele. Samuti sobib see 10.–11. klassi õpilastele teadmiste täiendamiseks ja kinnistamiseks.

Riigieksamite ülesannete puhul osutub tihti kõige raskemaks taibata, et ülesanne ei olegi nii raske, kui esialgu paistab. Lahendusega tutvudes selgub, et vajalikud teadmised on olemas. Neid tuleb aga tihti rakendada uudsetes olukordades. Paljude ülesannete jaoks on olemas mitu erinevat lahenduskäiku.

Supernanny tuleb appi

See raamat on inspireeritud telesarjast „Supernanny“, kus osalesid Suurbritannia ja USA pered, tänu kellele on see projekt üldse alguse saanud. Autor Jo Frost sai tuhandetest meilidest, kirjadest ja telefonikõnedest kinnitust, et tema töö on olnud tõeliselt inspireeriv väga paljudele lapsevanematele, kes on seisnud silmitsi samsuguste probleemidega, nagu sarjas ette tulid. Paljud tundsid sarja vaadates ära oma perekonna valuküsimused ning otsustasid nende lahendamiseks midagi ette võtta.

Supernanny tuleb appi kõigile, kes soovivad kasutada ja katsetada Jo Frosti kasvatusvõtteid nii oma laste kasvatamisel kui ka pereprobleemidest jagusaamiseks. Et kasvatamisel võivad tekkida väga erinevad küsimused ja raskused, on raamatus välja too-

dud võtmeprobleemid ning järjestatud küsimused ja vastused teemade järgi. Raamatu lõppu on lisatud võtmesõnade seletused.

Jo Frost annab oma käsiraamatus ammendavad vastused ning õpetab tõhusaid võtteid, kuidas ülekäte läinud lastega hakkama saada. Kõige selle juures rõhutab ta ikka ja jälle, et laste ja vanemate suhte aluseks peab olema vanemate tingimatu armastus, ausus ja järjekindel nõudlikkus.

Supernanny tuleb appi

Jo Frost
tõlkinud
Triin Pappel
224 lk
pehme köide

ilmunud

Kaasõltuvusest vabaks

Melody Beattie

tõlkinud

Tiina Agur

320 lk

pehme köide

Raamatu „Kaasõltuvusest

vabaks” muudab lugejale iseäranis haaravaks autori enese suhtumine, mis ei keskendu umbisikuliselt probleemile nimega kaasõltuvus. Melody Beattie räägib väga ausalt endast, sinust, minust, meist kõigist, kes me oleme mingil ajal olnud oma eluga puntras. See on raamat, milles me kõik võime end ära tunda, sest see avab meie silmad pealtnäha täiesti tavalistele ja igapäevastele situatsioonidele tööl, suhtlemises lastega, partneriga. Need on olukorrad, kus me kogeme ennast olevat lõksus.

Autor rõhutab, et enese kaasõltuvuslikku käitumist saab muuta üksnes siis, kui tunnistame ausalt oma olukorda, hirme ja kahtlusi. Aktsepteerimise paradoks: me ei saa end muuta enne, kui me pole endale tunnistanud, kes me oleme, kuidas me probleemsest olukorrast mõtleme ja kuidas selles käitume.

Peale selle, et autor aitab lugejal tuvastada, mis on kaasõltuvus, annab ta väga selgeid juhiseid, kuidas oma sisearhitektuuri käitumismustreid teadvustada ja neist välja tulla. Raamat on väga ladusalt kirjutatud ning pakub mitmekülgseid harjutusi ja küsimustikke enesega töötamiseks.

„Kaasõltuvusest vabaks” sobib lugemiseks inimesele, kes vajab abi oma eluga toimetulemisel, aga ka psühholoogiahuviilistele ja professionaalidele.

Unistuste raamat

tekst ja

illustratsioonid

Sülli Reet Vaino

32 lk

kõva köide

„Unistuste raamatu” eesmärk on pöörata tähelepanu unistuste tähtsusele meie elus. Lapsena, kui oleme veel siirad ja avatud, on unistamine meie jaoks loomulik tegevus. Hiljem, kui väline maailm võtab võimust meie sisemaailma üle, lähed see tihti meelest.

Elades harmoonias iseendaga, tunnetame end looduse osana. Harmoonia oma sisemise olemusega tähendab oma tõeliste unistuste, soovide ja vajaduste äratundmist ja teostamist. See on elamine oma südame juhatare järgi ja äratundmine, et just selleks me siin oleme. Meil kõigil on olnud unistusi, mis on selle tundega seotud. Need on unistused, millele on võõrad sellised mõisted nagu trenditeadlikkus, auahnus, kadedus, välise sära ületähtsustamine.

Me kõik soovime oma elus midagi luua, ise avastada, sellest rõõmu tunda. Unistus ongi esimene samm sellel teel. Kuid oma unistuste teostamisel ei tohi kunagi unustada seda, et ka kõik teised olendid soovivad sama – olla õnnelik.

Selles raamatus on mõned unistused kirja ja pilti pandud. Lõppu saab igäüks ise enda omad lisada. Seega on „Unistuste raamat” igale eale – sobiv nii lastele kui ka suurtele.

Ahvatlev raamat kiretoidust ja toidukirest

Ingrid Peek

raamatu koostaja

Juba vanad eestlased teadsid, et armastus käib kõhu kaudu ning sugujõu suurendamiseks peab sööma sibulat ja kala. Populaarsed armuroad on austrid ja šokolaad ning teatakse, kuidas vanilje, tšilli ja paljud teised vürtsid kirge sütitavad. Aga vähesed teavad seda, et Vana-Kreeka arstid käskisid patsientidel meheväe suurendamiseks süüa sada seedermän-niseemet päevas või et hapukapsas tõstab naiste orgasmide kvaliteeti.

Afrodisiakume ehk kiretekitajaid on aastatuhandeid kõrgelt hinnatud lihtsal inimlikul põhjusel, et teatud toidud viivad mõtted riivatutele rõõmudele, annavad jõudu armatsemiseks ja muudavad voodielu seikluslikumaks. Nüüd on need teadmised kaante vahele koondatud.

Meelierutav maitsete ja lõhnade maailm

Toidutegemisse ning ellu võrdse kirega suhtuv Margit Hakomaa on aastatepikkuse õppimise ja katsetamisega koolitanud end armuroogade spetsialistiks. „Ma armastan kirglikult toitu. Selles lauses on koos kõik võimsamad mind liikuma panevad jõud. Kui ma juba midagi armastan, siis kirglikult. Maitsete ja lõhnade maailm on alati olnud minu rõõmuallikas ning pelgupaik,” paljastab Margit.

Ka tema tööd on alati toiduga seotud olnud ning aastaid on teda huvitanud moodne toiduteadus, toidukeemia ja eelkõige psühhootiivne toit. Uudishimu on ajendanud teda lähemalt uurima, mis on toidu sees, kuidas ja miks see meie tervist ja meeleolu mõjutab. Neid tujutoite on Margit oma lähedaste ja sõpradest vabatahtlike katsejäeneste peal aastaid testinud. Margiti koostatud ligi poolsada retsepti mõjuvad mujalegi kui pelgalt maitsemeelele ja neid isuäratavaid kiretoite

Rännak meeleliste naudingute külluslikku maailma. Laura Kallasvee foto

on mõnus nautida koos kallima, nautlajatest sõprade või maailma parima armukese – iseendaga.

Hõrgud pildid kiresütitajatest

Duo Laura Kallasvee ja Ester Kannelmäe viivad lugeja õrna ja imelisse maailma, kus kehtib vaid armastus – söögi, inimeste ja iseenda vastu. „Maailm oleks kole koht, kui manustaksime eluks vajaliku energia maitsetute kapslite kujul. See raamat on meie poolt ennetav vastuhakk, et midagi sellist kunagi ei juhtuks. Kuidas saaksimegi loobuda nii enneolematult suurest naudinguallikast, mida nii silmad, suu, nina kui ka kõrvad ahnelt ahmivad,” räägivad Laura ja Ester. Tänu imekaunile pildiseeriale joovastub lugeja ilust, tunde hõrkude armuroogade lõhna ja maitset, ligihilivat elevust ning vastupandamatut soovi erutavasse fantaasiamaailma sukelduda. Ja see kõik on ehe – ei mingeid mürke, lakke, värve

ega digimaailma imesid, kõik pildidel olev on puhas ja söödav armutoit. Eesti üks hinnatuim fotograaf ning ülevoolava inspiratsioonimaailmaga stilist on ennegi oma väljenduskeelega publikut raputanud – nende koostööst sünnib alati midagi erilist, mis oma uudsuses juba otsapidi homses.

Muusika loob meeleolu

Kiretoitudega sobitatud seksuaalsed saundid on valitud teemaga hästi resoneeruvate spetsialistide poolt, kes teavad, kuidas armastus ja erootika muusika keeles kõlavad. Melomaan ja muusikakriitik Siim Nestor teab täpselt, milline muusika paneb sisemuse võnkuma just nii, et kõik muu taandub ja jääb vaid kõrgevaldav kirg. Sensuaalne *femme fatale* Heidi Purga on aastaid kuulajatele pakkunud hõrke saunde, mesiseid meloodiaid ja erutavaid rütme, nii raadioeetris kui ka plaadimängijate taga.

Menüüs ka kirekaardid

Armuroogade juurde on lisaks muusikale valitud ka sobivad palad filmikunsti varamust: linatööd, mis käsitlevad armastust, kirge ja erootikat erinevalt ja eriliselt. Viimaste seas on klassikuid ja rariteetseid teoseid, igaühes midagi sütitavat. Vaatamist väärt filminaudingute menüü koostas kino Sõpruse juht ja filmifanaatik Katrin Rajasaare, võrratu naine, kelle terav taju on välja noppinud kire kõrghetked helendaval ekraanil.

Raamat ilmub detsembris.

Kirg. Toit

Margit

Hakomaa

Laura Kallasvee

Ester

Kannelmäe

288 lk

kõva köide

Mõistukõne elujõuline sõnum

Rauno Rööpson

Spirituaalne Lektuurium

Läbi aegade on esivanemate tarkusi edasi antud mõistukõnede ja jutustuste kaudu, sest sellisel moel elab sõnum iga inimese südames ning olenemata ajalistest muutustest, jääb sõnumi põhituum puutumatuks ja autentseks.

Seda mõistis ka ameerika psühholoog ja terapeut James Redfield, kes kirjutas üheksakümnendatel oma esimese romaani „Taevane ettekuulutus”. Ta valis seiklusjutu vormi, et jõuda miljonite inimeste südamesse.

Igäüks võib ise otsustada, kas tegemist on väljamõeldisega või mitte. Kuna raamatus on juttu üheksast äratundmisest, siis saab see lugejale esimeseks proovikiviks – kas ta tunnetab selle sõnumi elujõulisust.

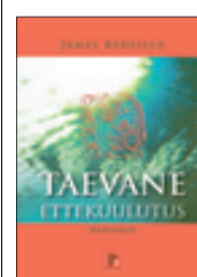
Süvenedes raamatu teksti, märkab igäüks seoseid loetu ja omaenda

eluga. Kes enne uskus juhustesse, näeb imepäraseid kokkusattumusi, mis annavad elule uue tähenduse. Mõistes kõike seda, hakkab lugeja tajuma elu olemust palju avaramalt ning sügavamalt.

„Taevane ettekuulutus. Kogemuslik teejuht” on jätk raamatule „Taevane ettekuulutus”. See on suurepärase raamat neile, kes soovivad teadmisi kas üksinda või seltskonnas kogemusteks muuta. Oma elu sündmuste, olgu need siis kas probleemid, konfliktid või väljakutsed, paremaks mõistmiseks ning olukordade efektiivsemaks lahendamiseks on oluline tajuda seoseid.

Küsimused kes?, miks?, milleks? saavad vastused ning igal inimesel on võimalik rakendada üha suuremat potentsiaali, et muuta elu siin maailmas vastavaks oma kõige kõrgemale visioonile.

Teisiti öeldes – meil on võimalus tõsta see „mäng” uuele tasandile.

Taevane ettekuulutus

Seiklusjutt

James Redfield

tõlkinud Tõnis

Leemets

336 lk

pehme köide

Taevane ettekuulutus

Kogemuslik

teejuht

James Redfield

Carol Adrienne

tõlkinud Kattri

Ezzoubi

352 lk

pehme köide

Loovus

Sisemiste

jõudude

vallapäätmine

Osho

tõlkinud Hasso

Krull ja Carolina

Pihelgas

224 lk

pehme köide

OSHO on 20. sajandi tuntumaid ja väljakutsuvamaid vaimseid õpetajaid, kelle peetud loengute aines on audiosalvestiste abil raamatuteks vormitud ja tänu sellele kättesaadav ka nüüdisaja eneseotsijaile.

Raamatu eessõnas tuuakse esile autori arvamus, et läbi ajaloo on loovisikud seisnud paratamatuse ees: nad olid sunnitud ühiskonna vastu võitlema. Tänapäeval on olukord muutunud. Igäuhelt nõutakse, et ta suudaks uutele väljakutsetele loovalt vastata. „Loovus” on käsiraamat neile, kes mõistavad vajadust tuua oma ellu rohkem loovust, mängulisust ja paindlikkust.